

treball

NÚM. 186 · DESEMBRE 2009 · PREU: 1,05€

HO HEM ACONSEGUIT:
L'IMPOST DE SUCCESSIONS
EL PAGARAN NOMÉS ELS RICS

JOAN HERRERA, CANDIDAT A LES ELECCIONS
AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Foto: Jordi Barreras

LA REVISTA D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS

Publicació fundada el 1936 com a òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

JOAN HERRERA PROCLAMAT CAP DE LLISTA D'ICV

EL CANDIDAT DEL SEGLE XXI

El passat 21 de novembre ICV va celebrar el seu Consell Nacional a les Cotxeres de Sants de Barcelona. En el CN es va tancar el procés de primàries per escollir el nou cap de llista a les eleccions al Parlament de Catalunya. També es van aprovar el pla de formació, el pla d'extensió, el pla d'acció municipal i el pla d'acció de feminització.

Joan Saura i Joan Herrera, en un moment del Consell Nacional del passat 21 de novembre

Foto: Jordi Barreras

El secretari general d'ICV va reivindicar "més polítiques d'esquerres, més ecologia, més ètica i un horitzó nacional" en el primer discurs en el marc del Consell Nacional que el va proclamar cap de llista d'ICV a les eleccions al Parlament.

El secretari general ecosocialista, Joan Herrera, va destacar el fet que "ICV nedi a contracorrent per reivindicar el que ningú més reivindica, i parli del que ningú més parla". "Amb aliances, amb propostes i insistència canviarem el curs del riu, perquè el signe dels temps va a favor d'una major justícia social, va a favor de fer del medi ambient una oportunitat".

"Tenim un projecte de principis del segle XXI, on la justícia social i l'ecologia van de la mà, arrelat als problemes quotidians i connectat amb el món. Això és el que volem representar", va dir Herrera, qui també vol "una ICV més forta, perquè hi hagi més esquerra, més ecologia, un horitzó nacional i, també, més ètica".

En aquest sentit, el secretari general ecosocialista també es va referir a la crisi política deguda als casos de corrupció i per això va apostar per canviar el model de la cobdícia que ha dominat aquests anys pel de la solidaritat, el del diner fàcil per la feina ben feta. El model dels especuladors pel dels treballadors i les treballadores, el dels corruptes pel de la gent honesta i compromesa. "La nostra és una proposta construïda des de l'ètica, des de l'economia, des de l'ecologia", va afegir.

Finalment, el qui serà el proper candidat a presidir la Generalitat va dir que se sent hereu "d'un projecte amb arrels molt profundes, de la gent del PSUC, de la gent de Nacionalistes d'Esquerra, de la lluita antifranquista, dels qui van protagonitzar la transició, dels qui han construït el municipalisme, de la gent que porta anys militant i de les ganes de la gent que s'acaba d'incorporar" i va agrair a Joan Saura i a tota l'organització el suport i l'herència que ha rebut.

Joan Herrera, candidat del segle XXI

Per la seva banda, el president d'ICV, Joan Saura, va destacar que Joan Herrera és "un candidat de present i futur" però que "també recull la tradició del passat, del PSUC" i per això va lloar la seva tasca en l'evolució del fil roig, verd i violeta d'ICV. "De tots els candidats a la Presidència de la Generalitat, és l'únic que serà del segle XXI", va afegir.

En la seva intervenció, Saura va voler posar en valor "la proximitat de Joan Herrera amb les problemàtiques de la gent" i va posar com a exemples el seu vincle amb les mobilitzacions de LEAR, amb el món de la cultura, amb Alstom o Honda. "Té tot el meu suport i la meua confiança", va dir, i es va mostrar "content i satisfet" que sigui Joan Herrera qui encapçali les llistes ecosocialistes.

Lluís Moreno, vicepresident d'ICV, durant el CN

Foto: Jordi Barreras

ICV CELEBRA L'INICI DEL TRÀMIT PARLAMENTARI DE LA LLEI QUE HA D'ACABAR AMB LES CURSES DE BRAUS A CATALUNYA

La portaveu d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya, Dolors Camats, va mostrar la satisfacció de la seva formació política per l'admissió a tràmit de la ILP sobre les curses de braus, que ha de donar lloc a una llei que prohibeixi aquesta festa a Catalunya.

Camats va anunciar que els 12 diputats del grup d'ICV-EUiA van votar en contra de les esmenes a la totalitat presentades per PSC, PP i Ciutadans, per una clara protecció dels animals. "Lamentem que hagin volgut tancar un debat que és de protecció d'animals, amb una debat identitari o un debat sobre les llibertats", va afegir Camats en referència a les intervencions dels grups que havien presentat les esmenes.

Per la seva banda, el diputat Francesc Pané va ser l'encarregat de defensar la tramitació de la ILP. En la seva intervenció en el debat del ple del Parlament va recollir l'esperit de totes aquelles persones que han donat suport a la ILP i va apostar per acabar amb les curses de braus perquè "són un espectacle cruel i incívic, que ha mostrat la necessitat de modificar les pràctiques que comportin tortura als animals, perquè són l'espectacle públic d'un martiri".

Per a Pané, "cap sacrifici no és justificable sota la raó d'una estètica tràgica, dramàtica o còmica, quan l'última escena és la mort exhibida i aclamada després del turment".

DANIEL PI NO ES PRESENTARÀ COM A CANDIDAT AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Daniel Pi, diputat d'ICV-EA per la demarcació de Tarragona, va anunciar que no es presentarà al procés de primàries que ICV ha obert per determinar les candidatures per a les eleccions catalanes de 2010. Pi va fer pública la seva decisió acompanyat pel secretari general de la formació i candidat a la Presidència de la Generalitat, Joan Herrera.

Pi va explicar que no es torna a presentar "per una decisió personal". "Estic convençut que els relleus són bons i jo he estat deu anys com a regidor a l'Ajuntament de Reus i quatre de diputat al Parlament de Catalunya. Ara vull equilibrar la meua vida personal amb la política". També va afegir que "aquest serà un relleu a l'estil d'Iniciativa, amb tranquil·litat i sense problemes". Pi va mostrar la seva satisfacció per haver pogut participar, com a diputat, en accions com ara la declaració del Parlament de Catalunya contra el cementiri nuclear, la inclusió dins del pla d'infraestructures de projectes com el Tramcamp, el sistema de rodalies propi del Camp de Tarragona i les noves estacions ferroviàries previstes, i "una política d'aigües trencadora que allunya el transvasament de manera definitiva". Joan Herrera, per la seva banda, va remarcat que Daniel Pi "és un capital polític important en el si d'Iniciativa, tant per al nostre projecte nacional com a la demarcació de Tarragona. Encara que respecto la seva decisió personal, també anuncio que continuarà en primera línia a ICV".

ICV NOMENA JOAN BOADA COM A CAP DE LLISTA PER LA DEMARCACIÓ DE GIRONA

El secretari general d'ICV, Joan Herrera, va acompanyar el president de la formació ecosocialista a les comarques gironines, Joan Boada, en el seu nomenament com a cap de llista d'aquesta demarcació. Herrera va destacar l'experiència de Boada i va remarcar que "és un dels principals actius de la formació ecosocialista".

En el marc del seu nomenament, Boada va destacar que "el futur és continuar treballant per canviar el sistema econòmic que hi ha en aquests moments, que no afavoreix les classes treballadores", i va reiterar la necessitat d'un sistema econòmic que aposti per les energies renovables. En aquest sentit, Boada va declarar que "com més força tingui ICV al govern de la Generalitat, més garanties es donaran per als treballadors i les treballadores".

Joan Boada

Foto: ACN

“EN LES PROPERES ELECCIONS TRIEM QUINA CATALUNYA VOLEM PER AL SEGLE XXI”

Foto: ACN

| Entrevista **Marta Ribas**

Ja t'has fet a la idea del que et comporta ser candidat?

Comporta feina i compromís, moltes ganes i energia i gens de resignació. Per a una persona d'ICV, en un context de crisi econòmica i de la política, de crisi dels valors de l'enriquiment fàcil, encapçalar una llista representa lluitar amb voluntat de canviar les coses.

Aquesta situació de crisi i descrèdit de la política serà el més difícil en aquesta campanya?

El més important és aconseguir que en aquest context la sortida no sigui individual, sinó col·lectiva i a partir dels valors d'esquerra, de l'equitat, de la justícia i de la solidaritat. Però també a partir dels reptes de present i de futur, com el medi ambient. I crec que aquesta és la principal assignatura que tenim per a les properes eleccions: garantir que la gent d'esquerra no es quedi a casa, que vagi a votar i que voti volent canviar les coses.

A més, serà una campanya on ha de funcionar el boca-orella. Per tant, l'actiu d'Iniciativa per difondre aquest missatge ha de ser el carrer i la nostra militància. I tot això tenint present que no només és la campanya de les eleccions catalanes, sinó l'avantcampanya de les municipals.

Una part important de la campanya serà donar compte de la feina que ha fet ICV en el govern de la Generalitat. Què és el que més en destacaríeu?

Més que una sola cosa, el que cal destacar és el sentit del govern d'esquerra. Ha tingut sentit perquè en un moment com l'actual hi ha hagut, per exemple, un increment de places en les escoles públiques o millores en la sanitat. També ha tingut sentit des del punt de vista nacional: els grans avenços en autogovern que s'han produït a Catalunya han estat amb un govern d'esquerra. A més, nosaltres hem deixat petjada en coses que ja són irreversibles: quan la Unió Europea premia Catalunya per les seves polítiques de reduir la velocitat del trànsit i pels seus efectes en la reducció de la contaminació i de la sinistralitat, està posant les nostres polítiques i Catalunya com a referència. O quan Amnistia Internacional ens felicita pel Codi d'ètica policial, posa Catalunya com a referència. O amb la dessaladora del Prat, que impulsa una política d'aigües diferent a la dels grans transvasaments de Convergència i Unió, hem deixat petjada.

Crec que això és el que hem d'explicar: que ha tingut sentit. I cal combinar-ho amb un altre element: en la propera campanya ens juguem quin camí prenem.

CiU té una opció molt clara: una de les seves receptes, utraliberals, és l'abaratiment de l'acomiadament. Com si a casa nostra el problema fos l'alt cost de l'acomiadament... Nosaltres diem clarament que les respostes són unes altres. Són canviar el patró del creixement, amb més equitat i més justícia; eixamplar l'estat del benestar, que doni més drets però també generi més ocupació; i amb l'ecologia com a una oportunitat i un repte. En les properes eleccions estem triant si Catalunya surt de la crisi amb receptes de dretes o amb una sortida més equitativa, solidària i ecològica.

Les sortides a la crisi seran l'eix principal de les noves propostes?

Un eix és l'economia, sens dubte, però l'altre és l'ètica; a partir del nostre compromís de sempre, d'allò que hem fet i hem estat, però també a partir de les propostes noves que estem fent de transparència, de control, d'una política amb les parets de vidre, que tothom sàpiga el que passa. Sigui com sigui, les propostes les farem a partir d'escoltar, escoltar i escoltar. I per a això serà molt important el procés participatiu que iniciarem el febrer per elaborar el nostre programa.

Aquesta nova situació amb què arribaran les eleccions, de crisi econòmica i política, però també de disgregació del vot sobiranista, nous candidats... com pot afectar Iniciativa?

Hem de fer que ens afecti el menys possible. Que connectem amb les ganes de canviar les coses... Hem de prendre aquestes eleccions com un repte, complicat, però del qual ens en sortirem, i ben parats. A les darreres eleccions hi havia qui deia que no hi hauria tripartit i, en un escenari de baixada del PSC i d'ERC, la nostra pujada va garantir que hi hagués govern d'esquerra. Ara hem d'anar a garantir, amb un bon resultat, que hi torni a haver govern d'esquerra però amb més polítiques d'esquerra. Perquè en volem més i millors.

I personalment, què suposa per a tu ser candidat a les eleccions catalanes?

Vol dir deixar Madrid i dormir a casa cada dia! Això també és important. Vol dir deixar enrere una etapa molt intensa i molt interessant... que hauria pagat per viure-la! I evidentment vol dir una responsabilitat i un orgull.†

Podeu trobar una entrevista de Joan Herrera en el canal Youtube de *Treball*:
www.youtube.com/watch?v=VrnhqXuK04o

EDITORIAL

GIR A L'ESQUERRA

Els mesos de novembre i desembre han estat "intensos" en l'àmbit de la política catalana: Cas Pretòria, Llei Electoral, Tribunal Constitucional, consultes... I per acabar, impost de successions i ILP per abolir les curses de braus.

Al mateix temps el país està vivint una crisi econòmica de grans dimensions, amb greus efectes per als treballadors i les treballadores, fet que, per sort, els sindicats s'encarreguen de recordar a aquells que volen oblidar-ho tot situant-lo de nou a nivell mediàtic amb les seves mobilitzacions contra els expedients de regulació i amb les manifestacions a Madrid i Barcelona, en què ICV-EUiA va ser l'únic partit català que hi va ser present amb delegació pròpia.

Per tancar l'any 2009, la Cimera de Copenhagen havia de marcar un abans i un després en la lluita del canvi climàtic i construir un horitzó esperançador per al planeta. El fracàs ha estat total.

Tornant en clau catalana, arran del debat sobre l'impost de successions ens hem trobat en la dicotomia "Progrés o gir a la dreta?", tal i com destacava el secretari general d'ICV, Joan Herrera, en un article publicat al diari El País el passat 5 de desembre. La proposta inicial de modificació de l'impost de successions presentada pel Departament d'Economia i avalada per PSC i ERC era inacceptable des de postulats d'esquerra i suposava, de facto, la supressió de l'impost de successions.

Finalment s'ha imposat el sentit comú i la reforma de l'impost, acordada gràcies a ICV, permetrà que els treballadors i les treballadores deixin de pagar, mantenir l'impost al 6% de la població que més recursos té i preservar més de la meitat de la recaptació per desenvolupar polítiques socials.

No podia ser d'una altra manera, ja que no s'hagués entès que el govern d'esquerra fes regals a les grans fortunes la mateixa setmana que signa amb els agents socials un pacte contra la crisi per valor de 6.000 milions d'euros o posa en marxa la línia 9, una de les grans apostes per la mobilitat sostenible. La ciutadania reclama un govern unit, però encara més un govern coherent.

Acabem l'any, doncs, amb un gir a l'esquerra i amb un primer pas per avançar cap a una major protecció dels drets dels animals a Catalunya en abolir les curses de braus.

De ben segur aquests fets marquen el camí a seguir per fer front als principals reptes que ens esperen el proper any a escala catalana i global: Impulsar una sortida justa a la crisi i fer front al canvi climàtic. Per aconseguir-ho, caldrà una ICV més forta a Catalunya. Som-hi !!! †

treball

ANY 18 - NÚM. 186 - DESEMBRE 2009

DIRECTOR: David Cid

CONSELL DE REDACCIÓ:

Pep Altayó, David Cid, Sergi de Maya, Marc Giménez, Jesús Hernández, Gabriel Losada, Marta Martínez, Marta Ribas i Anna Sanz.

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enrique Esteve

FOTOS: Enrique Esteve i Departament de Comunicació d'ICV

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:

Jaume Bosch, Ana Sanz, Marc Rius, Siscu Sánchez, Carles Sagués, Oriol Costa, Joves d'Esquerra Verda, Antoni Morral, Alba Garcia Sánchez, Jordi Coca, Pere Pons, Joan Saura i Marc Carrillo

REDACCIÓ: Ciutat, 7 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12 FAX: 93 412 42 52

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprès

DIPÒSIT LEGAL: B-36.406.91

EDITA: Fundació Nous Horitzons (NIF: G-60193331)

Treball no es responsabilitza necessàriament de les opinions que expressen els articles signats

LA NOVA LLEI ELECTORAL

MILLORAR LA PARTICIPACIÓ, LA PROPORCIONALITAT I LA TRANSPARÈNCIA

La Ponència de la Llei Electoral ha nascut tard (el 20 de novembre de 2009). La Ponència naixia teòricament morta i sense possibilitats d'assolir l'acord que, segons l'Estatut, ha d'assegurar una majoria de dues terceres parts en el Ple del Parlament.

Jaume Bosch

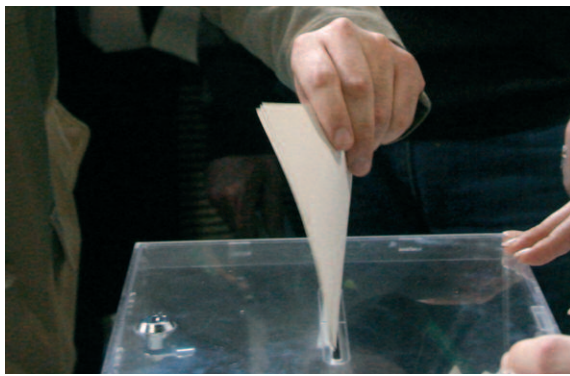
President del grup parlamentari d'ICV-EUiA

Tant PSC com CiU varen fer declaracions que assenyalaven que l'acord no seria possible. Però el clima creat arran dels casos Millet i Pretòria i l'exigència, per part de l'opinió pública i dels mitjans de comunicació, de major transparència i control de la despesa dels partits polítics i major proximitat dels càrrecs públics a la ciutadania, ha convertit en políticament incorrecte la possibilitat que la Ponència de la Llei Electoral no arribi a cap acord. El grup parlamentari d'ICV-EUiA ja ho va assenyalat el 5 de novembre, abans de la crida del president Benach i abans de les declaracions del president Montilla.

Ara és el moment de posar damunt la taula les propostes que ICV ha plantejat durant anys i que en les reunions de partits celebrades al Parlament l'any 2005 foren rebutjades per la resta de grups. Difícilment ens poden dir "no" una altra vegada. I si ho fan, pagaran un preu elevat de desgast davant la ciutadania.

Per això cal evitar un altre perill: que la dificultat objectiva d'acordar un sistema electoral que compti amb un suport de les dues terceres parts del Parlament, serveixi com a pretext per no establir unes regles de joc clares en relació a la creació d'una Sindicatura Electoral i mesures per garantir els drets dels electors i les electores, incrementar la participació de la ciutadania i el control i la transparència de les despeses electorals. Aquesta és una part essencial de la Llei Electoral: per això apostem per una Llei Electoral sencera; però, en cas que no fos possible, defensem una llei que inclogui la resta de qüestions, sigui en forma de Llei Electoral o sigui en forma de Llei de l'Administració Electoral de Catalunya.

És important destacar que de les cinquanta propostes recollides en l'informe dels experts ("Participació, representació, transparència"), quaranta fan referència a aspectes que no són el sistema electoral; i aquestes propostes coincideixen amb les recollides a la ILP promoguda per Ciutadans pel Canvi. Un altre exemple: dels dotze criteris elaborats pel professor Josep Maria Vallès per a la futura Llei Electoral catalana (a "Reflexions al voltant de la Llei Electoral catalana", Fundació Carles Pi i Sunyer. Barcelona 2002), la meitat fan referència a la transparència i el control de la despesa electoral.

Així doncs, l'objectiu d'ICV-EUiA és l'elaboració d'una nova Llei Electoral completa. Però l'objectiu prioritari és que, si més no, ens dotem d'una norma que estableixi unes noves regles de joc, basades en el control del procés electoral per una Sindicatura Electoral Catalana, la transparència i la limitació de despeses i la qualitat democràtica del debat polític.

Pel que fa al sistema electoral estricte, el nostre objectiu fonamental és complir el mandat estatutari, millorar la proporcionalitat del sistema -avui no plenament aconseguida en el model vigent- i demostrar que aquesta millora de la proporcionalitat és plenament compatible amb l'apropament al territori, que per a nosaltres s'hauria de basar en les noves vegueries (que avui encara no han estat creades, per manca de la nova organització territorial). El principi bàsic de la democràcia (una persona, un vot) s'ha de complir de forma estricta. D'altra banda, el tema de les llistes obertes no és cap panacea ni cap solució (com es demostra en l'elecció al Senat, que és un exemple de llistes obertes en les que es poden votar candidats/es de partits diferents). Cal fer, però, una reflexió sobre les llistes desbloquejades que poden donar més capacitat de decisió a la ciutadania, en la línia que proposa l'informe dels experts.

MESURES DE CONTROL, TRANSPARÈNCIA I ESTÍMUL A LA PARTICIPACIÓ

ICV-EUiA assumeix totes les mesures que en aquests àmbits proposa l'informe dels experts (i que recull la ILP de Ciutadans pel Canvi), independentment que durant la tramitació podem perfilar-les millor i fins i tot ampliar-les, aportant-ne de pròpies.

En destaquem algunes:

a) Participació

Campanya institucional a càrrec de la Sindicatura Electoral. Possibilitat d'allargar l'horari de votació. Facilitar el vot anticipat per correu en modificar el complicat sistema actual. Condicions tècniques per al vot per Internet. Candidatures amb denominacions, sigles i símbols que no indueixin a confusió amb les utilitzades tradicionalment per altres candidatures. Candidats/es censats en algun municipi de la vegueria per la qual es presentin. Certificat del partit que expliqui l'òrgan que ha escollit al candidat, amb nombre de votants i resultat de la votació. Paritat d'homes i dones en trams de cinc. Règim d'incompatibilitats i inelegibilitats.

b) Transparència

Regulació de la precampanya electoral des del dia de la convocatòria de les eleccions. Enviament d'un sol sobre a totes les llars que inclogui paperetes, candidatures i compromisos electorals de les candidatures amb representació parlamentària. Regulació de la retirada dels materials de campanya després de les eleccions. Paper dels mitjans públics durant la campanya (informació, espais gratuïts, debats). Comissió de Sondejos que depengui de la Sindicatura Electoral per vetllar per la qualitat i bones pràctiques dels sondejos preelectorals. Control de les despeses i subvencions (compte electoral únic, pressupost de campanya, limitació de la despesa segons el nombre d'habitants, subvencions públiques per als partits amb representació, prohibició d'aportacions d'empreses amb contractes a l'Administració, publicitat de les aportacions privades, rendiment de comptes posterior, possibilitat de retirada de subvencions als partits que no ho compleixin). Creació de la Sindicatura Electoral de Catalunya (presència de jutges i experts electorals).

ICV ha aportat a la Ponència el seu posicionament favorable a les propostes dels experts. També un informe comparatiu entre aquestes propostes i les incloses a la Iniciativa Legislativa Popular presentada per Ciutadans pel Canvi: aconsegueix així que la ILP hagi de ser analitzada per la Ponència. ICV treballarà per aconseguir un acord, difícil però possible, que permeti a Catalunya disposar d'una legislació electoral pròpia.†

LA DEMOCRÀCIA QUE VOLEM

Ana Sanz

Professora de Ciència Política i de l'Administració de la Universitat de Barcelona

La ciència política i el dret electoral comparat poden donar una resposta prou satisfactòria a les voluntats polítiques, però cal que aquestes siguin clares. El que és inviable és trobar "miracles" per a voluntats polítiques no coincidents. El que amb el temps ha esdevingut el "problema" de la Llei Electoral catalana no és, com a vegades es presenta, una qüestió de desídia dels partits i de manca de respecte a la ciutadania sinó un problema de visions de la democràcia diferents.

El debat sobre el sistema electoral s'ha d'emmarcar en el model que estableix l'Estatut de 2006: de representació proporcional (és a dir, no majoritari) i que asseguri una representació adequada de totes les zones del territori. L'espai d'ambigüitat de la representació adequada és major que el de la representació proporcional i aquí es troba probablement un dels principals esculls.

Però això no dona la raó a aquells que argumenten la contraposició entre les persones i el territori i proposen, en pro del territori, sacrificar un dels valors democràtics essencials: el de la igualtat de vot. Com si els electors de diferents parts del territori no poguessin compartir idees polítiques i una visió comuna de Catalunya! Que els vots d'un partit i d'uns electors -el mapes electorals ajuden a identificar molt nitidament els interessos- hagin de valer més que els vots d'un altre partit i d'uns altres electors trenca amb la noció de democràcia més bàsica, aquella que es defensaria si poguéssim desposseir-nos dels nostres interessos com a polítics, experts o simplement ciutadans i ciutadanes que aspiren a poder veure la seva societat governada d'acord amb les seves idees i els seus ideals polítics.

En la inspiració -que no còpia, això mai funciona- en altres països i la capacitat dels experts trobem variacions d'un model que, tenint presents les característiques demogràfiques i polítiques de Catalunya, fa possible complir el mandat estatutari. L'elecció dels diputats i les diputades en una circumscripció única per

a tot Catalunya i l'aplicació d'una fórmula proporcional garantiria una representació proporcional; és a dir, la correspondència entre % del vot d'una candidatura i el seu % d'escons. La *provisió territorial* dels escons totals aconseguits per cadascuna de les candidatures, aplicant els correctius necessaris per afavorir la representació de les zones menys poblades, faria possible la representació del territori. Aquest seria un model més just que el que ara tenim, que atorga primes injustificables a les candidatures que són més votades en unes parts determinades del territori, a costa de sacrificar, i molt, el valor del vot de molts catalans i catalanes que viuen en altres parts del territori.

L'experiència del Congrés dels Diputats és un bon exemple de com unes regles electorals poden fer desaparèixer de l'hemicicle la tercera candidatura més votada a Espanya. El valor de la proporcionalitat que es defensa per a Catalunya, s'hauria de defensar també en les eleccions generals perquè estem parlant d'un valor que és nuclear per a la democràcia que volem.†

FRACASSA LA CIMERA DE COPENHAGEN

LA PITJOR NOTÍCIA DE L'ANY PER AL PAÍS, PER A EUROPA I PER AL PLANETA

El cap de setmana del 19 i 20 de desembre es va tancar la Cimera del Clima, el COP15, sense cap acord concret i vinculant, sense compromisos en les reduccions d'emissions de CO₂ ni en l'aportació de recursos als països empobrits.

La Cimera del Clima ha suposat un sonor fracàs ja que s'ha desaprofitat l'oportunitat d'arribar a un acord jurídicament vinculant, amb recursos suficients i amb compromisos per a les parts, en línia amb la proposta que havien fet Brasil i l'Índia i els Verds Europeus per una reducció d'emissions del 40% i un fons de compensació que estigués liderat per Nacions Unides.

Alhora, s'ha posat de manifest la debilitat de la UE amb el text pactat per la Xina i els EEUU. No hi ha hagut cap mena d'estratègia de lideratge de la UE, que s'ha vist superada per les grans potències. Cal denunciar també el paper de la delegació espanyola i del president del govern, José Luis Rodríguez Zapatero, que va arribar tard i va marxar abans d'hora.

El secretari general d'ICV, Joan Herrera, el dilluns 21 de desembre en roda de premsa, va fer una valoració "molt crítica" de la Cimera de Copenhagen que va acabar dissabte. "La pitjor notícia de l'any per al país, per a l'Estat, per a Europa i per al planeta és el fracàs de la Cimera", va afirmar.

Davant aquesta situació, el secretari general d'ICV va demanar al president del govern, José Luis Rodríguez Zapatero, "lideratge en la lluita contra el canvi climàtic durant la Presidència espanyola de la UE" i va afirmar que "té molts deures a fer amb el disseny de noves estratègies per aconseguir compromisos vinculants ja que s'ha demostrat que són els únics eficaços".

Tot el suport per al director de Greenpeace Espanya

Herrera també va mostrar la seva preocupació per l'empresonament del director de Greenpeace Espanya, Juan López de Uralde, acusat de delictes de fins a sis anys per haver burlat la seguretat i haver exhibit una pancarta en el marc d'un sopar de gala al palau de Christiansborg. ICV està duent a terme gestions diplomàtiques per entrevistar-se amb l'ambaixador i el cònsol de Dinamarca a Espanya per aconseguir l'alliberament del director de Greenpeace Espanya, Juan López de Uralde.

“L'ÚNIC MOTIU DE LA MOCIÓ DE CENSURA ÉS QUE NO VOLEN UN ALCALDE D'ICV-EUiA A Cerdanyola”

PSC i CiU van presentar una moció de censura a l'ajuntament de Cerdanyola per desbancar del govern ICV-EUiA. Antoni Morral, fins ara alcalde de la ciutat, va afirmar que no hi ha cap motiu polític que justifiqui la presentació d'una moció de censura. L'única explicació, va dir, és "excloent": "No volen un alcalde d'ICV-EUiA ni volen que ICV-EUiA estigui al govern de la ciutat. Cerdanyola no es mereix que el capital humà que representa la coalició d'ICV-EUiA estigui a la perifèria del govern".

Morral va recordar l'important canvi polític que va viure Cerdanyola l'any 2003, quan les correlacions de majories van permetre formar un nou govern (encapçalat per ICV-EUiA amb CiU i ERC), que dibuixava un "horitzó d'esperança molt positiu per a Cerdanyola". Al seu parer, "el govern ha treballat al servei del projecte i la ciutat, des de l'honestetat i la coherència", per la qual cosa no hi ha raó política que justifiqui una moció de censura. "Sento satisfacció quan miro en perspectiva i veig els canvis de la ciutat en aquests sis anys. Potser el que fa mal és que es consolidi un programa polític i una bona gestió", va apuntar.

"Som força de govern, volem ser govern i continuarem amb el xip de govern", va remarcar.

PROGRÉS-EPM RECUPERA L'ALCALDIA A SANTA COLOMA DE CERVELLÓ

El passat 14 de desembre es va celebrar la moció plenària d'investidura del nou alcalde de Santa Coloma de Cervelló. A les passades eleccions municipals de 2007, Progrés-EPM va guanyar amb 5 regidors i regidores, però un pacte entre PSC, amb 4 regidors, i ERC, amb 3 regidors, va portar Progrés-EPM a l'oposició.

Han estat dos anys i mig de mal govern a Santa Coloma de Cervelló, que acaben amb una moció de censura presentada per Progrés-EPM i amb el suport d'ERC i CiU, després que ERC trenqués el govern.

CELEBRADA LA IX ASSEMBLEA COMARCAL D'ICV AL MARESME

El passat dissabte 24 d'octubre es va celebrar a Arenys de Mar la IX Assemblea Comarcal del Maresme de la nostra formació.

En el decurs de la mateixa s'aprovà la nova direcció comarcal, amb Xavier Serra com a president i amb un ampli ventall de representants de les agrupacions locals.

Es presentaren dos documents referits a la realitat comarcal, un sobre la crisi econòmica i un altre sobre les infraestructures.

El primer recull una sèrie d'apreciacions sobre l'actual crisi i dades del seu impacte a la comarca (el Maresme té una taxa d'atur d'una mica més d'un punt per sobre de la mitjana catalana).

El segon fa un recull de l'actual estat de les infraestructures de mobilitat, sanitàries, educatives, socials i mediambientals. Alhora s'hi recullen les diverses alternatives que la nostra formació presenta a nivell local i de comarca.

L'organització comarcal té per davant el repte d'obtenir uns bons resultats en les properes conteses electorals: les autonòmiques i les municipals.

ICV PARTICIPA EN LES MANIFESTACIONS CONTRA LA CRISI A MADRID I A BARCELONA

Una delegació d'ICV, encapçalada per la diputada Laura Massana, va participar en la manifestació del passat 12 de desembre convocada per CCOO i UGT sota el lema "Que no s'aprofitin de la crisi. La feina, primer. Pel diàleg social".

Laura Massana i el responsable de l'àmbit d'Economia i Treball d'ICV, Josep Torrecillas, van fer costat a CCOO i UGT i als més de 200.000 treballadors i treballadores procedents de totes les comunitats autònomes que van recórrer els carrers de Madrid per exigir la protecció dels salaris i l'impuls de polítiques que generin llocs de treball. Així mateix, Massana es va sumar a les peticions de CCOO i UGT al govern per demanar més finançament per a I+D+i, per a la formació dels treballadors i les treballadores i per eliminar els "desequilibris" de l'economia.

Dies abans, una nombrosa delegació d'ICV i de Joves d'Esquerra Verda va participar a la manifestació unitària convocada per CCOO i UGT a Barcelona per reclamar "més justícia social i menys frau". Entre els dirigents d'ICV que van assistir a la manifestació destaquen la presidenta de Dones amb Iniciativa, Mercè Claramunt, la diputada al Parlament que porta els temes socials, Laura Massana, i el responsable d'Acció Política, David Cid. També el president d'ICV a Girona, Joan Boada, i el coordinador i la coordinadora de Joves d'Esquerra Verda, Miquel Àngel Díaz i Janet Sanz.

Laura Massana i Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, a la manifestació de Madrid

Capçalera d'ICV-EUiA a la manifestació de Barcelona

IMPOST DE SUCCESSIONS, OBJECTIU ACONSEGUIT

EL PAGARAN NOMÉS ELS RICS

ICV-EUiA acorda amb els socis de govern, PSC i Esquerra, una reforma de l'impost de successions que rebaixa la proposta inicial del Departament d'Economia, en el marc de l'aprovació de la Llei de Mesures Fiscals que acompanya sempre la culminació del tràmit parlamentari dels pressupostos de la Generalitat.

Després de més d'un mes de debat i discussió sobre la reforma de l'impost de successions, ICV va aconseguir un acord que rebaixava les pretensions inicials del Departament d'Economia.

L'acord assolit permetrà una reforma de l'impost de successions que rebaixa l'impost als cònjuges que hereten un patrimoni de fins a 500 mil euros i als fills en aquells patrimonis que arriben fins a 270 mil euros. Per a la resta de descendents la rebaixa es fa per a aquelles herències de fins a 150 mil euros i per als ascendents de fins a 100 mil euros. A més a més, la reforma actual incorpora aquelles relacions de convivència que no tenen cap descendència directa, com són cuidadors o amics que s'homologuen i passen a tributar.

ICV va concretar la negociació en assolir una rebaixa de la proposta de l'exempció de pagament de l'impost pel que fa a les herències de pares a fills de 400 mil a 275 mil euros, ja que per ICV l'impost de successions es basa en fomentar la igualtat d'oportunitat i tributa sobretot les herències de pares a fills perquè entenem que si volem fomentar la igualtat és just que hi hagi un impost que gravi les herències.

La diputada d'ICV-EUiA, Laia Ortiz, en la seva intervenció al Parlament va explicar que la seva formació finalment s'ha sumat a l'acord perquè el consens s'ha fet tenint en compte criteris com per exemple que "les classes mitjanes i treballadores deixin de pagar, les grans herències continuïn pagant, es mantingui substancialment la recaptació de l'impost i es millori la progressivitat i l'equitat del gravamen".

"Estem doblement satisfets perquè avui arribem a un acord en el si del govern d'esquerres que és on toca arribar a acords sobre fiscalitat", va afirmar Ortiz; alhora que va voler deixar clar que

Laia Ortiz i Antoni Castells, conseller d'Economia, es feliciten per l'aprovació de l'acord Foto: ACN

Hem aconseguit un acord a tres. Entre els tres socis de govern i a dins del govern. Avui el govern és més fort i més d'esquerres.

Hem evitat l'eliminació de l'impost que pretenien CiU i PP i també, de facto, la proposta d'ERC i PSC.

L'acord permet que els treballadors i les treballadores deixin de pagar l'impost. El pagaran només els rics.

Hem derrotat CiU, que volia dividir el govern i volia suprimir l'impost.

L'acord garanteix la recaptació necessària per mantenir les polítiques socials a Catalunya. ICV ha salvat la meitat de la recaptació, més de 500 milions d'euros.

"des d'un govern d'esquerres no es pot legislar buscant els referents a la dreta en apuntar-se als postulats més conservadors només per nerviosisme, tacticisme, acomplexadament davant la demagògia de vendre els recursos de la Generalitat, tan necessaris per fer polítiques socials".

Laia Ortiz va destacar que ICV ha estat "clara" des del primer dia. "Què volem i què no volem, amb els criteris objectius. Vam ser clars per dir fins on es pot arribar i quins són els límits entre afavorir les classes mitjanes i fer regals fiscals als rics", en referència a la negociació que s'ha fet durant aquestes darreres setmanes amb el Departament d'Economia.

Per això Ortiz, alhora, va demanar als socis de govern autocrítica de com es va tancar inicialment aquest acord sense un dels socis i va alertar que "tothom haurà de revisar com hem arribat fins aquí". "Tenim la consciència tranquil·la de què hem fet tot el possible per arribar a un acord sense perdre el nord ni la coherència", va dir la diputada ecosocialista, que va ser qui va negociar la proposta que finalment s'ha aprovat amb els vots dels tres socis de govern; alhora es va felicitar de poder veure avui que els tres partits de l'Entesa "podem i volem defensar units la justícia social, l'Estat català de benestar, la igualtat d'oportunitats i també, per què no dir-ho, la cultura de l'esforç".

Ortiz va voler recordar que l'acord entre el PSC i Esquerra es va fer públic sense comptar amb el tercer soci de l'Executiu: "Sabem que al segle XXI la comunicació influeix la política però hem de tenir clar quina és la nostra feina i l'ordre de prioritats: primer treballar

Laia Ortiz:

"Amb aquesta reforma l'impost és més just i progressiu i al mateix temps el govern d'esquerres deixa clar que no fa regals a les grans fortunes".

"Un govern d'esquerres no pot tenir de referent la dreta a l'hora de legislar, en apuntar-se als postulats més conservadors només per nerviosisme, tacticisme o acomplexadament".

per canviar la realitat, buscant el consens, l'acord, i després explicar-ho. Quan s'altera l'ordre lògic, les coses poden no sortir bé".

La diputada va acabar la seva intervenció destacant que "avui no s'ha de penjar medalles ningú, avui ha guanyat la coherència i ha guanyat la ciutadania d'aquest país, ha guanyat aquella gent que no té res, que no deixa herència però necessita la solidaritat dels qui més tenen per a polítiques socials", va destacar la diputada ecosocialista referint-se a la importància de la reforma i deixant en segon lloc l'acord entre els tres socis del govern.

La diputada d'ICV també va fer esment al bloc de mesures contra la corrupció i per la transparència que inclou aquest any la Llei de Mesures Fiscals. D'entre totes, Ortiz va destacar l'esmena que va presentar la seva formació per la qual aquelles entitats que reben finançament públic de les administracions no poden fer donacions a les fundacions vinculades als partits polítics. "No podem oblidar els casos que han afectat greument la confiança dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya en les administracions, els partits polítics i la salut del sistema democràtic", va alertar Ortiz en un moment de la seva intervenció. Alhora, va anunciar als grups de l'oposició la predisposició de la seva formació d'acabar amb les condonacions als partits polítics dels seus deutes per part de les entitats bancàries.

Dolors Camats, en primer pla, dona l'ordre de votació al grup d'ICV-EUiA Foto: ACN

CANVIS INTRODÛITS A LA PROPOSTA DE PSC I ERC

Canvis en les reduccions	ICV	PSC-ERC	Acord
Fills	200.000	400.000	275.000
Cònjuges	250.000	500.000	500.000
Resta descendents	100.000	200.000	150.000
Ascendents	50.000	100.000	100.000*

* La gent gran, que són els ascendents que hereten habitualment, ja compta amb reduccions més altes, no té efecte en la recaptació.

Més informació a: www.iniciativa.cat/successions

ICV ELIMINA ELS PRIVILEGIS FISCALS DELS CRACS DEL FUTBOL

8 MILIONS PER A LA REINDUSTRIALITZACIÓ DE LES TERRES DE L'EBRE

El passat mes de novembre el secretari general d'ICV i diputat al Congrés, Joan Herrera, va tancar un acord amb el PSOE que introduïa millores socials i ambientals als Pressupostos Generals de l'Estat.

Foto: Ana Arámbol

El passat dia 3 de novembre, després de molts anys d'insistència, el secretari general d'ICV, Joan Herrera, va tancar un acord amb el grup socialista per incloure una esmena als Pressupostos Generals de l'Estat que faci que tots els esportistes d'elit de nacionalitat estrangera, que no tinguin nacionalitat espanyola i que fitxin per algun club espanyol, tributin un 43% en comptes d'un 24% com fan ara amb motiu de la coneguda Llei Beckham.

A partir del 2010 els futbolistes estrangers pagaran el 43% i no el 24% com fins ara.

CiU i PP van rebutjar la proposta, tot defensant de nou els interessos dels rics.

Cal seguir treballant per assolir una fiscalitat més justa; per exemple fent que les SICAV, els xiringuitos financers dels rics, paguin més de l'1%.

Aquest avenç en matèria fiscal ha permès acabar amb una situació insòlita com és que fins ara els clubs esportius poguessin fitxar esportistes d'elit mitjançant un mecanisme fiscal previst per al fitxatge de científics. Així doncs, a partir de l'any vinent tots els esportistes d'elit que siguin fitxats per clubs de l'Estat i que tinguin una remuneració superior als 600 mil euros anuals deixaran de tributar al 24% i passaran a fer-ho al 43%.

Aquesta reforma, més enllà d'un limitat impacte en la recaptació de l'Estat, té un alt valor simbòlic, especialment en un moment de crisi com el que ens trobem. El fet que un esportista amb un sou multimilionari pagui impostos com si fos un mileurista ha estat una mesura insòlita que des d'ICV sempre s'ha atacat i que era inconcebible que continués existint; a més, sense conèixer cap altre exemple en els països de l'entorn.

Aquesta mesura va ser desqualificada per PP i CiU, impulsors de la seva creació, que van apel·lar la fuga de talents que pot provocar el fet d'eliminar aquest tipus impositiu. A la pràctica, aquesta fuga de talents no es pot produir ja que aquesta escapatòria fiscal només ha estat útil per als esportistes d'elit i no pas per atraure talents científics o empresarials.

Cal insistir que encara queden molts reptes per assolir una veritable política fiscal justa a nivell de l'Estat. Cal treballar per acabar amb les societats d'inversió col·lectiva, com les SICAV, i no permetre que els molt rics puguin pagar l'1%. Una altra demanda d'ICV era la de modular l'IVA de manera que es permetés abaixar-lo en els productes bàsics i incrementar-lo en els productes de luxe. Alhora, l'Estat espanyol no ha estat capaç d'implementar una veritable fiscalitat ambiental i passar del discurs a l'acció en termes de canvi de model productiu.

Malgrat tot això, en tancar la inexplicable excepció del món del futbol donem un pas endavant en un terreny molt concret que fins ara semblava que estigués al marge de la resta.

JOAN HERRERA ÉS PREMIAT COM EL DIPUTAT MÉS ACTIU DE L'ESTAT

El secretari general ecosocialista rep el premi que cada any atorga l'Associació de Periodistes Parlamentaris per reconèixer la tasca dels i les representants escollits a la Cambra Baixa.

D'aquesta manera, l'Associació de Periodistes Parlamentaris reconeix la seva tasca en uns premis que serveixen per destacar aquells diputats/es, senadors/es i eurodiputats/es que han estat especialment ben valorats pels informadors.

El portaveu de la formació ecosocialista és la darrera vegada que està nominat als premis que atorga l'Associació de Periodistes Parlamentaris ja que després de la seva proclamació com a candidat d'ICV a les properes eleccions catalanes abandonarà la seva tasca com a diputat al Congrés, després de 6 anys a la Cambra Baixa, per fer la campanya electoral del Parlament de Catalunya.

L'APP també va premiar Gaspar Llamazares com a millor orador i Joan Josep Nuet com a senador revelació.

8 MILIONS D'EUROS PER A LA REINDUSTRIALITZACIÓ DE LES TERRES DE L'EBRE

durant el debat dels PGE, Joan Herrera va pactar l'aprovació d'una esmena que suposarà un gran impuls en la recuperació econòmica de les Terres de l'Ebre. Concretament aquesta partida, "Ayudas para la reconversión industrial y la ocupación en Terres de l'Ebre", serà de 8 milions d'euros. En la negociació es va prioritzar l'aprovació d'aquesta esmena ja que el territori de les Terres de l'Ebre és un dels més perjudicats pels processos de desindustrialització, com ho exemplifica el recent tancament de LEAR que ha suposat l'acomiadament de 520 treballadors i treballadores.

L'obtenció d'aquests 8 milions d'euros suposa un gran impuls per a la recuperació econòmica de les Terres de l'Ebre, i en paraules d'Herrera "és un primer pas en la definició d'un Pla de Reindustrialització per al territori".

ES MANTINDRAN ELS 400 EUROS D'AJUDA PER A LES RENDES BAIXES

Un cop més el govern Zapatero ha demostrat la seva manca de planificació i un excés d'electoralisme en les seves propostes a nivell impositiu i fiscal. Si fem un exercici de memòria, recordarem com en plena cursa electoral de les eleccions generals del març de 2008 Zapatero va prometre el retorn de 400 euros a tots els i les contribuents.

Des d'un primer moment ICV ens vàrem oposar a aquesta mesura populista i electoralista i alhora vàrem criticar la política de xecs del govern socialista.

Des d'ICV, Joan Herrera va aconseguir pactar el que en un principi s'hauria d'haver tingut en comte; és a dir, la proporcionalitat en les ajudes directes i transformar un xec en una mesura que pot ajudar a pal·liar les conseqüències de la crisi a les persones amb les rendes més baixes. Gràcies a Herrera, el PSOE mantindrà ens els PGE l'ajuda dels 400 euros per a les rendes inferiors a 8.000 euros. Alhora, també podran rebre aquesta ajuda les persones amb una renda d'entre 8.000 i 12.000 euros en proporció als seus ingressos.

MÉS RECURSOS PER A LES DONES VÍCTIMES DE VIOLÈNCIA

Iniciativa, de la mà de Joan Herrera, va aconseguir la signatura d'un conveni per al finançament de centres d'atenció a dones víctimes de violència masculista. Aquest conveni tindrà una dotació assignada de 500.000 euros, que seran destinats a finançar els centres catalans d'atenció a les dones víctimes de violència masculista.

Aquesta és sens dubte una bona notícia, ja que malauradament són moltes les dones que pateixen violència d'aquest tipus, i insuficients els recursos que es destinen al desplegament de les mesures establertes per la llei.

D'altra banda cal dir que ICV ha elaborat, conjuntament amb Dones amb Iniciativa, una proposta que ha presentat al Congrés dels Diputats en relació a la millora de la llei integral. Des d'ICV demanem tot un conjunt de millores referents a l'aplicació de la legislació vigent en matèria de defensa dels drets de les dones que pateixen violència; entre d'altres, que es faci efectiu l'accés als drets dels col·lectius de dones que es troben en situació d'especial vulnerabilitat; que s'hi asseguri l'equitat territorial de la resposta davant la violència masculista. També demanem que es garanteixi que tots els Jutjats de Violència sobre la Dona disposaran dels mitjans materials adequats i de personal suficient i especialitzat en matèria de violència de gènere; així com que es garanteixi, també, l'assistència lletrada especialitzada en tot el territori.

SOLUCIONS A L'HABITATGE EN TEMPS DE CRISI

DOS ANYS DE PACTE NACIONAL PER A L'HABITATGE

En aquest 2009 s'ha viscut una de les davallades més importants de l'economia i la del sector de l'habitatge és de les més pronunciades. A diferència de l'any passat, quan es plantejaven dubtes sobre la intensitat de la crisi, enguany hi ha una certesa clara de la seva dimensió.

Però, també a diferència de l'any passat, hi ha indicadors que assenyalen alguns canvis, com el ressorgiment del mercat del lloguer fortament propiciat per una demanda que comença a valorar aquesta forma de tenença de l'habitatge com a més adaptada a les circumstàncies del moment actual i del futur; l'aparició de noves formes d'accés a l'habitatge, com el lloguer amb opció de compra; la compra amb dret de superfície; la copropietat; les cooperatives de lloguer. Fórmules, totes elles, que comporten unes exigències menors de finançament per al comprador i un control dels preus en les transmissions dels habitatges.

Tots aquests indicadors estan fortament lligats a les mesures previstes en el Pacte Nacional per a l'Habitatge, l'objectiu primordial del qual és augmentar els nivells de cobertura del dret a l'habitatge dels nostres ciutadans i ciutadanes. Amb dos anys de Pacte, s'ha assolit un grau de compliment del 105% del conjunt de les mesures previstes. Això significa que si l'acord preveia que 277.000 famílies rebessin algun tipus d'ajut públic en relació amb l'habitatge en el període 2007-2009, al final d'aquest any s'haurà arribat a 291.000 llars; és a dir, més de 725.000 catalans.

S'ha assolit un grau de compliment del 105% del conjunt de les mesures previstes.

Entre el 2007 i el 2009, 725.000 catalans i catalanes han rebut ajuts públics per a l'habitatge.

Les conseqüències de la crisi han estat profundes i han afectat tots els sectors. El de la construcció, per descomptat, és el que ha patit més. La previsió és que aquest any s'hauran iniciat uns 10.000 habitatges a tot Catalunya dels quals el 60% hauran estat de protecció oficial, senyal inequívoc que el sector públic,

malgrat tot, està fent un esforç important en aquest àmbit. Ara bé, ha estat el mercat de lloguer el que ha experimentat un canvi més important. En un any, el nombre de contractes ha pujat un 14% i el preu del lloguer ha continuat la seva tendència descendent iniciada l'any 2008. En aquest àmbit, el Pacte assenyalava com a línia fonamental els ajuts al pagament de l'habitatge. Aquest 2009, prop de 70.000 famílies hauran comptat amb algun ajut públic per pagar el lloguer. En aquest camp també han estat fonamentals línies com l'aval-lloguer; al final d'aquest any s'haurà aconseguit que uns 20.000 habitatges s'hagin incorporat al mercat de lloguer gràcies a aquesta garantia per a propietaris i llogaters.

La rehabilitació també ha experimentat un canvi profund perquè en aquest moment de crisi s'ha concebut com una de les formes de reconducció de la mà d'obra ocupada. El Pacte preveia rehabilitar 125.000 habitatges en tres anys i el nombre final s'acostarà molt a aquesta xifra. En aquest apartat destaca, sobretot, la inversió pública destinada a la rehabilitació, que haurà estat de 196 milions d'euros en el període 2007-2009; molt per sobre dels 154 milions previstos.

CARME TRILLA

SECRETÀRIA D'HABITATGE DE LA GENERALITAT

“EL GOVERN CONSIDERA BÀSIQUES LES POLÍTIQUES SOCIALS PER PROTEGIR ELS COL·LECTIUS MÉS VULNERABLES”

| Entrevista **Marta Ribas**

Des del govern català s'ha apostat fort, en aquest any de crisi econòmica, pels ajuts públics per garantir el dret de l'habitatge. De fet, els darrers mesos s'ha multiplicat la quantitat destinada a molts d'aquests ajuts i no es rebaixa l'ambició per a l'any vinent.

Per al 2010, malgrat les restriccions pressupostàries, els esforços no disminuiran perquè el govern considera bàsiques les polítiques socials per protegir, en un context de crisi, els col·lectius més vulnerables. I dins d'aquest marc, les polítiques d'habitatge incrementen pressupost en un 3,2% respecte el 2009, fins als 733 milions d'euros.

Destaca especialment l'aposta per les ajudes al lloguer (el programa Lloguer Just).

És un dels programes més potents de l'actual política d'habitatge, amb una aportació de recursos que enguany ha estat de 59 milions d'euros. I s'ha vist reforçada des del 2008 pels ajuts als joves, provinents del Ministerio de Vivienda -Renda Bàsica d'Emancipació-, que permeten dedicar uns altres 57 milions d'euros a aquest col·lectiu.

Amb aquest recurs, enguany arribarem a prop de 60.000 famílies que comptaran amb algun ajut públic per pagar el lloguer. L'any vinent s'ha de superar aquesta xifra i, sobretot, s'ha de focalitzar la seva aplicació cap a aquelles llars que, havent contractat hipoteques en els darrers anys, entren en risc de pèrdua dels seus habitatges per dificultats de pagament sobrevingudes (perquè han quedat a l'atur, per exemple).

I tot i la situació de crisi, tampoc quedarem lluny de complir els objectius en construcció d'habitatge protegit...

La crisi financera ha dificultat l'obtenció de finançament també als promotors públics, però des de l'any 2007 ha estat la promoció d'habitatge públic la que ha sortejat millor la caiguda de l'activitat. L'any 2008 es van iniciar 10.542 habitatges, la xifra més elevada dels darrers anys, i aquest any no quedarem lluny dels 13.000 habitatges compromesos al Pacte Nacional per a l'Habitatge.

La nova situació del sector immobiliari obliga a replantejar alguns objectius previstos. La prioritat, ara, hauria de ser posar en moviment els habitatges buits, a preus assequibles?

La Generalitat ofereix, des del 2005, el programa de cessió i mediació social amb la finalitat de mobilitzar habitatge buit en lloguer social. Un programa que s'ha ofert als promotors per rendibilitzar el seu estoc d'habitatges nous en oferta. També, el juliol de 2008, es va crear la figura de l'habitatge concertat construït per facilitar la venda dels habitatges en estoc mitjançant crèdits privilegiats i ajuts directes al comprador. I finalment, el Pla per al dret a l'habitatge 2009-2012, d'imminent aprovació, inclou el dret de superfície i la copropietat, instrument que permetrà l'Administració ajudar a pagar l'habitatge a les llars amb dificultats de finançament.

Per cert, La Vanguardia va voler aixecar polèmica, el novembre, en alertar del nombre d'habitatges protegits d'Adigsa que estan buits...

És necessari distingir dins del total del parc gestionat per Adigsa, entre els habitatges del parc públic i els que es troben en fase d'adjudicació provinents d'obra nova de l'Incasol.

Pel que fa al parc administrat, de 87.000 habitatges, els que es troben desocupats no arriben als 900 (l'1% del parc), dels quals 160 es reserven per atendre situacions d'emergència social; la resta, 703, estan en procés d'obres per posar-los al dia o en procés d'adjudicació. I, pel que fa als habitatges de nova construcció, en tenim 1.281 en procés d'adjudicació i 640 ja adjudicats i pendents de ser ocupats. Els processos d'adjudicació, ja de per si llargs i garantistes són, en temps de crisi, encara més llargs de resoldre, perquè molts dels sol·licitants d'aquests habitatges pateixen problemes d'ingressos i de finançament.

De quina de les moltes actuacions que s'han dut a terme, sota la teva responsabilitat, en matèria d'habitatge, n'estàs més satisfeta?

Les peces més importants de la política d'habitatge entre els anys 2004 i 2009 són, sens dubte, la Llei del Dret a l'Habitatge i el Pacte Nacional per a l'Habitatge 2007-2016. La Llei, com a marc de les noves regles de joc que ha introduït tot l'instrumental necessari per lluitar contra els abusos en matèria d'habitatge. I el Pacte, com a programa d'actuació a deu anys, convingut amb tots els agents i organitzacions relacionades amb el sector.

SAURA DEMANA LA DIMISSIÓ DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

ELS MAGISTRATS ESTAN DESLEGITIMATS PER DICTAR LA SENTÈNCIA

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Saura, va demanar des de Madrid la dimissió en bloc dels membres del Tribunal Constitucional (TC). Segons Saura, l'actual TC està "deslegitimada" per fer una sentència com la de l'Estatut català i per aquest motiu "seria important que, en un gest de valentia, dimetís i facilités la renovació".

En tot cas, va apuntar que la sentència hauria de ser "prudent" perquè si no el TC "corre el risc d'asfíxiar la política i pervertir el pacte constitucional", i va afirmar que "El TC no pot actuar com una tercera cambra del poder de l'Estat, i si la sentència és adversa a l'Estatut caldrà plantejar una reforma de la Constitució".

Saura va fer aquestes manifestacions en un esmorzar informatiu a Madrid, tot just quatre dies després que el president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, demanés un cop més des de l'Executiva federal del PSOE que s'acati la sentència del TC sobre l'Estatut, sigui quina sigui, i que no es llancin missatges que deslegitimïn els membres del Tribunal.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació va lamentar que el futur de l'Estatut estigui en mans d'un tribunal que fa tres anys que té el recurs sobre la taula, on quatre dels seus membres han exhaurit mandat, on no s'ha rellevat la vacant del desaparegut Roberto García-Calvo i que té recusat Pérez Tremps. "Estem davant una batalla política i no davant un recurs coherent", va dir Saura.

A més, va recordar que el text és fruit d'un acord entre governs i ha estat referendat pel poble català. Si la sentència és negativa, no passarà "res de bo", va dir.

El conseller va afirmar que la sentència és una "espasa de Damocles" sobre Catalunya i va recordar que si fos negativa "no només suposaria invalidar l'Estatut català, sinó molts articles d'altres estatuts com el d'Andalusia, aprovat amb el PP". "És inadmissible i incomprensible que 77 articles de l'Estatut andalús, iguals que el català, siguin impugnats a l'Estatut català i aprovats pel PP en altres bandes", va dir.

Per aquest motiu va demanar al líder del PP, Mariano Rajoy, que retiri el recurs de l'Estatut i va fer un balanç positiu dels tres anys de desplegament de l'Estatut. També va valorar positivament el nou model de finançament i del compliment de la disposició addicional tercera de l'Estatut. Malgrat tot, Saura es va mostrar "optimista" respecte al futur de l'Estatut, "una llei que ha passat tots els filtres", va dir, "i que respon a les necessitats de la societat catalana".

Joan Saura

Foto: ACN

PREMI EUROPEU A LA GESTIÓ DE LA VELOCITAT VARIABLE

El Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació ha estat guardonat a nivell europeu en matèria d'aplicació de sistemes intel·ligents per a la millora del trànsit durant el període 2007-2009, en el marc del Fòrum Anual del projecte *EasyWay* que se celebra a Viena. En concret, el Servei Català de Trànsit (SCT) ha rebut el primer premi en la categoria de "Millor Servei de Gestió de Trànsit" pel sistema de gestió de la velocitat variable aplicat a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Aquest premi suposa el reconeixement d'experts europeus a la tasca realitzada per l'SCT els darrers anys en matèria de gestió del trànsit i, en concret, del sistema de gestió de la velocitat variable implantat el passat mes de gener a l'autopista del Garraf (C-32 sud) i a l'autovia de Castelldefels (C-31); un sistema pioner a l'Estat espanyol i que té per objectiu minimitzar les congestions, millorar la seguretat viària i reduir els nivells de contaminació.

EL PARC NATURAL DE COLLSEROLA AVANÇA

El Departament de Medi Ambient ha donat el tret de sortida perquè el govern iniciï els tràmits necessaris perquè Collserola esdevingui Parc Natural durant el primer semestre de l'any 2010. La formació ecosocialista aposta així per la creació del Parc Natural de la Serra de Collserola per tal d'aconseguir la protecció, conservació i millora del seu patrimoni natural i dels valors geològics, biològics, ecològics, paisatgístics, etnològics i culturals inclosos en el seu àmbit, com a recurs ambiental estratègic en el si de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Amb l'objectiu d'assolir-ho, el futur Parc Natural incrementarà en un 10% les hectàrees protegides. Així el parc incorporarà com a espai protegit sectors d'elevat valor natural de les parts baixes de la Serralada.

L'IMPORTANT ÉS PODER PARTICIPAR

EL GOVERN INICIA UN DEBAT SOBRE LA QUALITAT DEMOCRÀTICA

Marc Rius
Director general de Participació Ciutadana

La Direcció General de Participació Ciutadana inicia un procés de debat sobre la participació i la millora de la qualitat democràtica. Després de 6 anys fent polítiques de participació, ara més que mai cal fer un pas endavant que ens permeti millorar la democràcia a Catalunya.

Què és aquest debat?

Es tracta d'obrir un debat sobre la participació ciutadana des d'una perspectiva global per cercar aportacions que ens ajudin a concretar quins són els instruments necessaris per afavorir la participació, des del convenciment que aquesta repercutirà en la millora de la qualitat democràtica. Ens cal més confiança de la ciutadania cap a les institucions, però també de les institucions cap a la ciutadania.

Per què el fem?

En els darrers 20 anys s'han desenvolupat moltes experiències de participació, sobretot en l'àmbit local, però han estat poc generalitzades en el territori i han tingut resultats desiguals. Massa sovint la participació depèn de la voluntat política de qui té la responsabilitat de governar. Davant d'això, i partint de la concepció de la participació ciutadana com un dret de tots els ciutadans i les ciutadanes a implicar-se en la realització de l'interès col·lectiu, cal cercar instruments que garanteixin el compromís dels poders públics, però també de la ciutadania en el foment de la participació.

Per a què el fem?

Els resultats d'aquests debats són la matèria primera per assolir tres objectius:

1. **Elaboració de les bases per redactar una llei de foment de la participació ciutadana.** Es tracta d'obtenir unes bases per a l'elaboració d'una norma amb rang de llei.

Parlem de foment perquè volem posar l'accent en la responsabilitat dels poders públics per facilitar canals i mitjans que permetin als ciutadans i ciutadanes sentir-se part de la comunitat en la que viuen i exercir el dret de participació.

2. **Elaboració de les bases per orientar la realització de plans de foment de la participació.** Les lleis i normes, per si soles, no garanteixen una eficaç participació ciutadana. Sovint cal un altre tipus d'instruments per facilitar que acabi passant allò que la llei diu o vol. Són necessaris, doncs: informació, educació, sensibilització, capacitació i també canals i mitjans idonis i adequats a cada realitat. Per això, l'elaboració de la llei no és l'únic (ni el principal) resultat d'aquests debats. També esperem obtenir aportacions suficients que permetin al govern de la Generalitat i als governs locals elaborar els plans de foment de la participació amb actuacions en forma de programes o projectes concrets.

3. **Promoure una xarxa social i institucional per a la qualitat democràtica.** La democràcia es fa a les institucions, però també a la societat. Els valors i els drets democràtics s'han de practicar exitosament a la vida activa, a la societat, on les organitzacions socials, sindicals, professionals, etc. tenen un rol fonamental. Confiam en grescar moltes organitzacions socials que des de la seva autonomia promoguin aquestes accions i vagin teixint una xarxa de contactes, intercanvi d'informacions i programacions conjuntes d'accions per tal de posar a l'agenda política, institucional i social tot el que estigui relacionat amb la millora de la qualitat democràtica.

On i quan el fem?

Els debats es duran a terme entre octubre de 2009 i maig de 2010. El juny de 2010 està prevista l'elaboració de l'informe dels resultats.

Podeu trobar més informació (documents, actes i xerrades, butlletí electrònic, etc.) a:
www.gencat.cat/participacio

ICV DAVANT EL CAS PRETÒRIA

PER UNES NOVES POLÍTIQUES LOCALS AL BARCELONÈS NORD

En els dos articles següents el president d'ICV de Santa Coloma i portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, Siscu Sánchez, i el president del grup municipal d'ICV-EUiA de Badalona, Carles Sagués, ens expliquen com han viscut el cas Pretòria des de les seves responsabilitats locals.

EL CAS SANTA COLOMA

Siscu Sánchez
Portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA
i president d'ICV de Santa Coloma de Gramenet

Moltes han estat les imatges, les reaccions, els comentaris i les notícies que han envoltat el cas Pretòria. Sentim fa uns dies que les imatges dels detinguts eren un atac a Catalunya. El que veritablement fa mal a Catalunya i a Santa Coloma és que polítics i empresaris sense escrúpols utilitzin el seu poder per saltar-se la llei i aprofitar-se de tots nosaltres. Deixem que la llei actuï, que ho faci a fons, de forma ràpida i amb contundència. No es pot obrir la porta a la sospita generalitzada. Ni tots els corruptes del món podran tacar la dignitat, la dedicació i la vocació dels homes i les dones que fem política dintre i fora de les institucions. Som servidors públics, una premissa que un dia, presumptament, van oblidar els imputats del cas Pretòria.

El govern de Santa Coloma s'associa avui a la corrupció, som, a ulls de la resta d'Espanya, "la Marbella catalana"; per tant, s'ha de respondre amb la màxima fermesa i contundència, cal que fem, entre tots, un exercici de radicalitat democràtica i de transparència sense precedents. En aquest sentit, en el Ple d'elecció de la nova alcaldessa, ICV-EUiA va proposar a la resta de forces polítiques i socials fer un pacte polític i ciutadà per la transparència i la participació, amb un paquet de mesures, entre les que en destaquem algunes:

1. Una auditoria externa de tot l'ajuntament i doble auditoria de tots els projectes "sota sospita".
2. Sotmetre a votació popular dels veïns i les veïnes de la nostra ciutat els projectes urbanístics més emblemàtics. Democràcia participativa.
3. Creació de la comissió informativa ciutadana perquè la ciutadania pugui saber què fan els qui governen.

Siscu Sánchez

Foto: ACN

4. Reformar els reglaments de participació ciutadana i el ROM que regula el funcionament del Ple municipal, per garantir els drets que tenim els grups de l'oposició i la ciutadania en el control de l'acció de govern.
5. En el proper informe de Transparència Internacional hem d'ocupar el primer lloc. No serveix un aprovat; avui Catalunya i Santa Coloma necessiten l'excel·lència en matèria de transparència i participació.
6. Obligar a totes les empreses municipals a seguir els mateixos sistemes de control públic de l'ajuntament.
7. Que els mitjans d'informació públics siguin una veritable eina al servei de la ciutadania, que informin amb rigor i reflecteixin la pluralitat de la ciutat.

L'ajuntament ha de guanyar en transparència perquè sinó estarà permanentment exposat a actuacions irregulars i a la desconfiança de la ciutadania. Hem de convertir Santa Coloma en un exemple, en un model a seguir en transparència i participació ciutadana. Aquest ha de ser un objectiu prioritari dels propers mesos.

Imatge de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet

Foto: ACN

LES CONNEXIONS AMB BADALONA

Carles Sagués
President del grup municipal d'ICV-EUiA de Badalona

La subcomarca del Barcelonès Nord (Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs, Montgat i Tiana) és una zona mancada de referents i amb poc pes institucional. La població té interioritzat el sentiment que no comptem el que, els prop de 400.000 habitants, ens mereixem. Els nivells de formació estan per sota, i els d'atur per sobre, de la mitjana de l'Àrea Metropolitana, així com els del component migratori d'alguns barris, on apareixen importants dificultats d'encaix entre la població autòctona. Aquestes dades formen part de l'argumentació que ajuda a explicar els baixos índexs de participació en les conteses electorals dels darrers anys.

Si a tot això hi afegim els efectes de la crisi, també especialment dura al territori, trobem una situació econòmica i social realment complicada, que aflora i agreuja tensions entre les persones més desfavorides.

Els fets destapats per l'operació Pretòria han caigut, doncs, en terreny abonat. Malgrat que l'impacte ha estat a la veïna Santa Coloma, les connexions amb la nostra ciutat, que afecten el port-canal -un dels projectes històrics del grup socialista i que sempre ha gaudit del suport del PP-, també han remogut l'opinió pública.

Carles Sagués

La nostra reacció ha estat demanar la destitució de Juan Felipe Ruiz, conseller delegat de Marina Badalona SA, la societat que gestiona les obres de la zona, i assenyalat pel jutge Garzón com el "contacte" a Badalona.

El socialista, senyor Ruiz, és un personatge controvertit a la ciutat, amb un peculiar tarannà que l'ha portat a enemistar-se amb sectors diversos. És, ja, la tercera ocasió

en què demanem el seu cessament; ho vàrem fer també mentre formàvem part de l'equip de govern i repetidament hem desaprovat els comptes de la societat.

La resposta de l'alcalde, Jordi Serra, i el primer tinent d'alcalde, Ferran Falcó (citats, aquest últim, de forma destacada en la investigació del cas Adigsa), ha estat tèbia i dubtosa. S'han negat a convocar un consell d'administració de Marina Badalona SA i a plantejar la destitució del senyor Ruiz, que segueix al front de l'empresa, amb tot el que això comporta. Amaguen el cap sota l'ala sense actuar amb transparència i contundència, sense consensuar i aplicar mesures que deixin clar el rebuig amb actuacions concretes, sense embuts.

Des d'ICV-EUiA sí que ho hem fet, ja hem comentat la nostra resposta immediata. Però també hem plantejat diferents accions d'increment i millora del control de l'acció de govern, com retornar competències al Ple i ampliar la presència de l'oposició i la ciutadania en els diferents processos.

Com dic, han estat diverses propostes; però vull destacar que presentem una moció al Ple municipal, que demana la creació d'una comissió de tots els grups i també una representació ciutadana que, en el període d'un mes, plantegi un consell assessor, informatiu i deliberatiu, per als processos de planejament i de gestió urbanística.

Ho proposem de la forma més oberta i sense cap condicionant previ, moguts per la voluntat de sumar-hi totes les forces polítiques i convençuts de l'impacte positiu que tindrà la mesura. Cal dir, però, que de moment no hem tingut resposta...

A PEU DE CARRER '09 A FIGUERES

COMPROMÍS PER LA TRANSPARÈNCIA I EL BON GOVERN MUNICIPAL

En el marc de la jornada nacional "A peu de carrer" de Figueres s'aprova la declaració "Compromís de Figueres per la transparència i el bon govern municipal", que insta totes les formacions polítiques a adquirir un compromís concret i ferm en la lluita contra la corrupció, per la transparència i pel bon govern.

El passat 7 de novembre ens vam trobar a Figueres 220 càrrecs electes de la coalició ICV-EUiA-EPM en el marc de la jornada nacional A PEU DE CARRER '09. La trobada d'enguany es va realitzar al CEIP Amistat, que forma part de la xarxa de la comunitat d'aprenentatge; un projecte de transformació social i cultural del centre educatiu i del seu entorn per aconseguir una societat de la informació per a totes les persones i amb un projecte d'educació participativa de la comunitat a tots els nivells. De ben segur una proposta que, més enllà de l'èxit escolar per a tots els alumnes, esdevé clau en la cohesió i transformació social. Conceptes i valors dels que la nostra coalició n'és referència en les seves propostes polítiques, també en l'àmbit de les nostres ciutats i pobles.

La jornada es va celebrar en els dies posteriors a l'esclat del cas anomenat Pretòria, que posava en primer pla d'actualitat casos de corrupció urbanística que afecten alguns ajuntaments de Catalunya i, per tant, una jornada de debat, informació i propostes de govern municipal d'ICV-EUiA-EPM no en podia restar al marge. Es va aprovar la declaració *Compromís de Figueres per la transparència i el bon govern municipal*, que insta totes les formacions polítiques a adquirir un compromís concret i ferm en la lluita contra la corrupció, per la transparència i pel bon govern i que es concreta en mesures de qualitat democràtica i d'augment dels controls i la participació en les polítiques urbanístiques, algunes d'elles ja previstes en la legislació vigent. "La transparència és, avui en dia, un component essencial per la democràcia local i pel desenvolupament de l'activitat municipal, tal i com sempre hem mantingut en la nostra actuació als ajuntaments", va reiterar Màrius Garcia; per a continuació afegir que "aquests casos no poden posar en dubte l'honesta tasca que milers d'homes i dones realitzen cada dia al capdavant dels ajuntaments del nostre país".

Les diferents intervencions en el plenari van posar èmfasi en el fet que vivim una crisi de valors que ha afectat la política i per això cal apel·lar un canvi de valors concret. "No podem sortir de la crisi de la mateixa manera que hi vàrem entrar", va manifestar Joan Herrera, per tot seguit afirmar que els governs han de ser "una capsa de vidre".

Tot i reconèixer el salt quantitatiu dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya al finançament local, es va reclamar la necessitat inajornable d'un nou finançament local. La conferència va constatar la necessitat de repensar les nostres ciutats i pobles des del convenciment que l'acció política de proximitat és "insubstituïble, fonamental i imprescindible". "La complexitat i els nous paradigmes en què vivim, posen en primer lloc els valors de la política com a mecanisme per poder oferir projectes autònoms i vitals a tothom", va manifestar Ricard Gomà en la seva intervenció.

Al llarg de la jornada, en els diferents tallers, vàrem poder tenir un tast d'aquests compromisos d'ICV-EUiA-EPM en clau local. Una vegada més les idees, els valors, la innovació i una bona manera de governar, posant al centre de les nostres preocupacions la ciutadania, van ser el segell de la jornada i de la coalició ICV-EUiA-EPM.

Experiències presentades pels càrrecs electes de la coalició, que situen el nostre compromís amb la ciutadania des de l'educació i el coneixement com a garanties d'oportunitats per a tothom, que plantegen donar respostes als reptes actuals des de la modernització ecològica i

Màrius Garcia, responsable de Política Municipal d'ICV

econòmica mitjançant la proposta d'un nou acord verd, treballant per unes ciutats i pobles de valors i construint-la des del reconeixement de la igualtat de diferències i en el nostre treball des de l'oposició exigent i constructiva. Aquests van ser els eixos sobre els que es van centrar les intervencions dels ponents i el posterior debat.

ELS NOSTRES REGIDORS I REGIDORES

ALBERTO LÓPEZ RODRÍGUEZ
LA LLAGOSTA

Té 35 anys. És vicepresident d'ICV a la Llagosta i portaveu del grup municipal.

"EL PSC ENS VA FER FORA DEL GOVERN PER SER COM SOM: TRANSPARENTS I EXTREMADAMENT DEMOCRÀTICS"

| Entrevista **Marta Ribas**

La Justícia ha donat la raó a les reclamacions de la població de la Llagosta. Però ICV denunciava que l'equip de govern municipal no està tractant aquest tema com caldria...

De fet, l'equip de govern ha amagat des del primer dia aquesta informació a la ciutadania. Quan ens en vam assabentar, la sentència que dona la raó als veïns i les veïnes de la Llagosta portava amagada tres mesos a les dependències municipals. I un cop ICV-EUiA ho vam fer públic en roda de premsa, l'única (des)informació que han donat és que el Departament de Medi Ambient és culpable d'emetre informes favorables. Tot plegat, molt esperpèntic.

Aquesta requalificació també ha aparegut en la investigació del jutge Garzón sobre el cas "Pretòria".

Més concretament, qui ha aparegut és l'exregidor del PSC de Llavanes, Antoni Jiménez. Durant el procés de requalificació ell era el director

d'Urbanisme de l'Ajuntament de Montcada. Suposo que la Justícia investiga totes les actuacions que hagi pogut fer arreu i arriba a una requalificació, la de "Can Milans", la qual dues sentències del TSJC anul·len per presumptes irregularitats.

Com us ha afectat que el PSC us fes fora del govern, un any i mig després de les eleccions?

Sincerament, no ens ha afectat massa. El nostre grup municipal és molt jove i hem après molt dels tècnics municipals durant el temps al govern. Ens van fer fora per ser com som, transparents i extremadament democràtics. Demanàvem més participació de la ciutadania i més informació des del govern, i això no ho van saber gestionar. Va ser molt més fàcil fer-nos fora. Ara, des de l'oposició ho continuem fent i rebem molts suports de la gent del poble.

Com us plantegeu aquest any i mig escàs que queda fins a les pròximes municipals?

Serà un no parar. La coalició funciona molt bé a la Llagosta i conjuquem la tasca política normal amb campanyes i actes de proximitat. A la Llagosta feia falta una referència com a alternativa de govern i crec que amb la feina de la gent de la coalició, amb el suport de molts veïns i veïnes i amb la tasca titànica que desenvolupa el grup municipal, aquest objectiu l'hem aconseguit. Continuarem treballant per la Llagosta i per retornar els principals valors democràtics al nostre ajuntament.

ICV a la Llagosta heu fet una renovació de gent important els últims anys. Com us està anant?

Hi ha hagut un canvi generacional que s'ha vist recompensat amb una major presència al carrer, als mitjans de comunicació, etc. Aquesta nova generació ha sabut transmetre il·lusió als nostres afiliats i afiliades i ha dut un missatge clar als carrers i places del municipi. A més, el nostre canvi generacional ha coincidit amb el dels companys i les companyes d'EUiA i això ha estat clau per restablir les antigues i malmeses relacions entre la coalició.

EUROPA SEGUEIX LLUNY DE LA CIUTADANIA

LA UE S'AUTODESCARTA DEL LIDERATGE INTERNACIONAL

Que, malgrat l'entrada en vigor del Tractat de Lisboa, continuem estant a l'Europa dels estats ho demostra l'elecció de Herman Van Rompuy i Catherine Ashton per ocupar els càrrecs de president europeu i alta representant d'Exteriors de la UE, respectivament.

Les figures que ocupen les posicions més rellevants al Consell, i que han de ser la cara i la veu d'Europa al món, es caracteritzen fonamentalment per tenir un perfil baix, mentre que el procés de decisió ha tornat a estar marcat pel mercadeig i el secretisme.

Després del resultat positiu en la repetició del referèndum irlandès, el Tractat de Lisboa va quedar finalment desbloquejat a principis de novembre després que l'euroescèptic i controvertit president txec, Václav Klaus, accedís finalment a signar el text. Aquesta darra ratificació va posar en marxa tot el procés d'entrada en vigor, fixat finalment per a l'1 de desembre d'enguany, essent per tant la futura Presidència rotatòria espanyola del primer semestre de 2010 la principal encarregada de la seva implementació.

Abans de l'entrada en vigor, tanmateix, calia escollir les cares visibles de la Unió; és a dir, el seu primer president estable i l'alt representant de Política Exterior i de Seguretat, figures jurídicament noves respecte els tractats precedents. La idea de crear aquestes dues figures era assegurar una major representativitat de la UE de cara al món. Era per això que inicialment s'havia pensat en personalitats mediàtiques i amb un elevat perfil internacional, que contribuïssin per si mateixes a donar un major relleu al càrrec. A l'hora de la veritat, tanmateix, el resultat ha estat que s'han escollit dues personalitat d'escassa rellevància política internacional.

Aquesta elecció sorprenent, fins i tot contraproduent de cara als interessos de la Unió, no és tan estranya si considerem que, malgrat les noves eines institucionals i d'eficiència en la presa de decisions, la UE no abandona ni de bon tros la lògica intergovernamental que l'ha caracteritzada fins a data d'avui. I si bé és cert que es dota el Parlament Europeu de més poder de codecisió, o que el Consell flexibiliza la seva presa de decisions per mitjà de la majoria qualificada en molts més àmbits, en el fons els governs estatals no estan tan disposats a cedir sobirania, i encara menys a renunciar al protagonisme internacional. Per tant, el complement ideal a un president de la Comissió Europea titella dels estats, com Barroso, eren dos noms de perfil baix com Van Rompuy i Ashton, escollits com de costum més en clau de preservar els equilibris interns, mirant-se el melic, que de liderar una política internacional multilateral.

Amb l'elecció de la britànica Ashton sembla que s'estigui premiant, en certa manera, la política euroescèptica d'alguns estats membres.

Si bé és digna de menció la satisfacció que s'hagi trencat la barrera de gènere.

El futur d'Europa passa per escollir el qui ha de ser el nostre president o la nostra presidenta, ja sigui a partir de la veu del PE escollit directament per nosaltres o de manera directa.

I si bé per una banda és digna de menció la satisfacció perquè s'ha trencat la barrera de gènere -gràcies a la pressió del Parlament Europeu- amb el nomenament d'una dona com a alta representant d'Exterior, per l'altra cal lamentar que amb l'elecció de la britànica Ashton sembla que s'estigui premiant en certa manera la política euroescèptica d'alguns estats membres.

En conclusió, el nou Tractat aporta indubtablement noves eines, però la manera com ha començat la seva aplicació ha estat amb els vells procediments de sempre, tacats pel mercadeig als passadissos, la manca de transparència i l'eurodespotisme il·lustrat que ignora l'opinió de la ciutadania. En aquest sentit és important no confondre's: el problema principal que deriva d'aquests dos nomenaments no és ni els noms concrets ni el perfil baix en si, sinó la manera com s'ha fet; la qüestió clau és que Europa només serà respectada en l'esfera internacional i serà un pol polític mundial si ens deixen que la respectem des de dins. I aquí és clau que a la ciutadania se'ns deixi escollir el qui ha de ser el nostre president o la nostra presidenta, ja sigui a partir de la veu del Parlament Europeu directament escollit per nosaltres o, -per què no?- de manera directa. Veient l'expectació que generen les eleccions presidencials dels EUA aquí a Europa, seria una bona manera de donar rellevància al càrrec a nivell intern, legitimar-lo de cara a l'exterior i enfortir un sentiment comunitari molt feble. En definitiva, una forma efectiva de relançar el projecte europeu.†

ELS REPTES DE LA PRESIDÈNCIA ESPANYOLA: MÉS IMPULS PER A LA UE

Oriol Costa

Membre del Consell Nacional d'ICV
i professor lector de Relacions Internacionals de la UAB

Estem en un moment paradoxal per a la Unió Europea. Per una banda, l'entrada en vigor del Tractat de Lisboa facilitarà la presa de decisions per entre l'entramat institucional de la Unió. És de preveure que els assumptes de Justícia i Interior (l'antic tercer pilar) experimentin un desenvolupament notable, que el Parlament reforci el seu paper (es normalitza el procediment de codecisió) i que el Consell de la UE deliberi amb més transparència i adopti, així, alguns trets d'una autèntica cambra legislativa. Hi haurà més assumptes que cauran sota l'àmbit del vot per majoria qualificada (en comptes de la unanimitat) i, tot i que no de manera immediata, el pes dels estats al Consell s'aurà més a la demografia. A això cal afegir-hi, entre d'altres novetats, la ben coneguda creació dels llocs de president del Consell Europeu, que un federalista pur preferiria que no tingués gaire més paper que el president d'un Senat, i de l'alta representant de la Unió per Assumptes d'Exteriors i Política de Seguretat, que serà a la vegada vicepresidenta de la Comissió.

Els desenvolupaments institucionals, doncs, són esperançadors i signifiquen més Europa. Cal assenyalar només que Lisboa confirma el lloc preminent dels estats membres (en comptes de la Comissió o el Parlament) en la direcció política de la UE. Lisboa vol dir més Europa i també vol dir la cristallització de la deriva intergovernamental en la direcció d'aquesta Europa.

Per altra banda, els reptes als que s'ha d'enfrontar la UE requereixen cada cop més d'instruments que la Unió ha decidit no desenvolupar, o els estats han decidit no concedir-li (vegeu, en aquest sentit, l'excel·lent article de Pablo Martinelli en el número 192-193 de la RNH). Els discursos de Zapatero, Sarkozy i d'altres sobre la necessitat de crear un govern econòmic de la UE, és a dir, sobre la necessitat de dotar la UE de competències per intervenir en l'economia (competències que el procés d'integració europea ha impedit als estats exercir, però no ha acabat de transferir al nivell europeu), han quedat de moment en el no res. I això malgrat que la crisi ha demostrat que la UE està lligada de mans i peus, quan arriba l'hora de la veritat. Malgrat que hi havia prou voluntat política per fer anar les coses d'una altra manera, la UE simplement no ha tingut els instruments

necessaris per tenir un paper rellevant en la gestió de la crisi econòmica. Ras i curt: la UE no té polítiques fiscals ni capacitat per estimular l'economia per la via de la despesa i els estats (de l'eurozona) no poden fer política monetària ni poden endeutar-se tant com voldrien.

El govern d'Espanya hauria de dedicar el seu semestre de Presidència semestral del Consell a impulsar aquesta agenda, precisament. Es tractarà, de ben segur, d'una Presidència molt inusual: amb un president estable del Consell Europeu (però no del Consell de la UE, excepte per a assumptes d'exteriors), una UE ocupada en desenvolupar les disposicions de Lisboa i una Comissió interina fins al febrer, sembla. Però la prioritat de la Presidència hauria de ser clara: cal dotar la UE dels instruments i les polítiques necessàries per orientar-la cap a un *Green New Deal*: una intervenció significativa en l'economia amb l'objectiu de treure-la de la crisi i, probablement més important encara, modificar-ne el model de desenvolupament, fent-lo més sostenible i més just. L'aprovació de Lisboa, que agilitza el funcionament de la UE però no pretén tancar definitivament tots els debats d'una sola tacada, hauria de servir d'estímul per afrontar reformes que imprimeixin més impuls a la UE.†

DEFENSEM LA FISCALITAT PROGRESSIVA

DEFENSEM ELS SERVEIS PÚBLICS

Aquestes darreres setmanes Joves d'Esquerra Verda ha impulsat una campanya 2.0 per denunciar la voluntat de la resta de partits amb representació parlamentària d'eliminar un dels impostos que té més capacitat redistributiva de la riquesa.

Joves d'Esquerra Verda

Després de setmanes de campanya política i, sobretot, mediàtica, que intentava convèncer que aquest impost era injust amb arguments com "és injust pagar per una cosa que és dels teus pares", "és un greuge per als catalans" o "els rics ja no paguen", PSC i ERC s'han vist obligats a pactar una reforma progressiva de l'impost de successions amb ICV.

Fa anys que l'esquerra viu a contracorrent, en una hegemonia cultural de desregulació dels mercats i no intervenció en l'economia, però aquest impost és defensat per gent tan poc sospitosa d'esquerranisme com la família Rockefeller. Un impost que grava rendes aconseguides sense esforç, que a partir d'ara només pagaran les fortunes i que ajuda a fer real la meritocràcia, en recaptar fons públics per invertir en polítiques socials. Per això era incompreensible que dos partits que han fet una aposta per un govern d'esqueres decidissin prescindir d'un terç del nou acord de finançament en un moment de crisi i forta necessitat d'inversió.

El més preocupant de tot aquest debat ha estat veure com ERC i PSC utilitzaven els mateixos arguments que CiU o PP per defensar la supressió, encoberta,

de l'impost. Hem vist com a partits d'esqueres, en un cas, els ha tremolat el pols i per por que CiU fes campanya sola amb aquest tema s'han deixat marcar l'agenda política i, en el cas d'ERC, es llançava a competir per veure qui defensa més Catalunya a base de rebaixes fiscals als rics.

Quan l'esquerra fa coses de dretes el més normal és que la gent esculli l'original i no la còpia, i en aquesta legislatura PSC i ERC ho han fet amb la LEC i els ha tremolat el pols amb l'impost de successions. Artur Mas declarava, després del pacte amb ICV que manté l'impost a les rendes més altes, que "ha guanyat ICV" i, si bé és evident que sense la presència l'impost, aquesta ha estat una victòria de l'esquerra; així, en genèric. Una victòria dels sindicats i les entitats que han defensat una fiscalitat progressiva, una victòria dels votants d'esqueres que van confiar en una majoria parlamentària per canviar el rumb dels últims 23 anys, una victòria, ara més que mai, de milers de persones que pateixen la crisi i que tenen dret a què l'administració garanteixi polítiques socials per una vida digna.

Des de JEV mantenim la nostra convicció en el vell principi de la redistribució de la riquesa i això passa per fer

Vinyeta editada per Joves d'Esquerra Verda

pagar impostos als qui més tenen, per poder oferir serveis a les persones que ho necessiten. Aquesta reforma defensa poder tirar endavant independentment de la família en què hàgim nascut, defensa l'oportunitat de viure dignament

del nostre esforç i el nostre treball, tot el contrari del que defensava la primera proposta: que hi hagi gent que tingui la vida resolta independentment del seu esforç, gràcies a haver nascut en una família amb diners.†

MÉS TREBALL, MÉS SOSTENIBLE

Joves d'Esquerra Verda, com a organització juvenil d'esqueres i ecologista, participem en política per transformar la realitat que ens envolta. En l'actual situació de crisi econòmica on els treballadors i les treballadores, i particularment els i les joves, estan patint les conseqüències d'un sistema econòmic injust que ha primat els beneficis d'uns pocs durant els anys de creixement, canviar el sistema productiu ha de ser la nostra primera prioritat.

Per aquest motiu JEV ha iniciat la campanya "Més treball, més sostenible" per posar de manifest que, ara més que mai, combinar l'ecologia i l'economia no només és possible sinó que és necessari. El passat 21 de novembre la tercera edició del Festival Roig.cat va donar el tret de sortida a la campanya amb un concert a preus populars que per tercer any consecutiu serveix com a eina de reivindicació política, però també com a aposta per un oci alternatiu i assequible que cada dia és més complicat de trobar. Durant les tres hores de concerts, Los Señores de Peláez, Cola Jet Set i Catpeople van posar música a la reivindicació, davant les més de 600 persones que van omplir la sala Razz 2 de Barcelona.

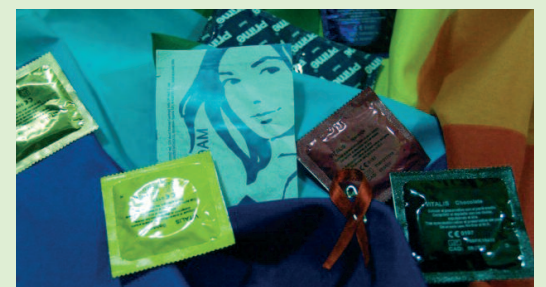
La campanya prossegueix amb actes a tot el territori i a les universitats públiques catalanes amb l'objectiu de fer arribar les nostres propostes al jovent català.

Durant molt de temps hem predicat en el desert en dir que el creixement basat en l'economia especulativa no s'aguantaria gaire temps i que l'economia productiva l'estàvem sustentant en la precarietat i temporalitat, situació especialment sagnant entre el jovent. Avui ja hem guanyat la batalla de posar aquest debat sobre la taula, els líders polítics mundials, i els de casa nostra, s'han vist obligats a acceptar que tenim un problema econòmic i ecològic sobre la taula, que hem d'abordar.

Ara hem de guanyar la batalla dels canvis profunds, ja que hi ha qui pretén resoldre la situació amb una mà de pintura verda sobre els mateixos fonaments i estructures que hem tingut fins ara. Seguirem dient que aquest canvi només és possible amb energies renovables, noves pautes de consum, regulació dels mercats, fiscalitat verda i sense energia nuclear. El jovent ha patit les pitjors conseqüències de la crisi, ara volem liderar aquest canvi per un model productiu que creï "Més treball, més sostenible".†

JEV, UN ANY MÉS LLUITANT CONTRA LA SIDA

Joves d'Esquerra Verda va tornar a sortir el carrer el passat dimarts 1 de desembre (Dia Internacional de Lluita contra la sida) per repartir informació i preservatius entre la gent jove, amb missatges informatius i reivindicatius per tal de conscienciar contra la sida i, alhora, vèncer les barreres socials que pateixen les persones que en resulten afectades.

Conscienciar tant adults com joves per tal que coneguin els riscos, però també els mètodes preventius per evitar el contagi, és un deure de la societat que no podem deixar de banda. Hi ha un típic tòpic que diu alguna cosa així com "la informació és poder" i és per això, que des de JEV, volem donar informació als i les joves del nostre municipi i les universitats, perquè els volem donar poder, el poder de decidir com volen dur la seva vida i a quins riscos volen o no enfrontar-se. Seguirem compromesos amb la lluita contra el VIH perquè, tal i com diu el lema de la campanya, "Encara no hem guanyat la batalla de la Sida".†

ICV DÓNA SUPORT A AMINATU HAIDAR

ICV AL COSTAT DE L'ACTIVISTA SAHRAUÍ

El senador per ICV i president de la Comissió de Cooperació del Senat va ser el primer càrrec electe català que la va visitar després que les autoritats espanyoles l'haguessin reclòs a l'aeroport de Lanzarote sense poder-ne sortir. Durant la vaga de fam també van visitar Aminatu Haidar, Raül Romeva, Dolors Camats i Mercè Claramunt.

El senador d'ICV per l'Entesa, Jordi Guillot, va visitar el 27 de novembre l'activista sahrauí Aminatu Haidar i li va traslladar "tot el suport" i la "solidaritat" de la formació ecosocialista davant la situació en la que es trobava: reclosa a l'aeroport de Lanzarote per les autoritats espanyoles des que fou expulsada pel govern del Marroc quan tornava al Sàhara Occidental de recollir un premi per la seva tasca en defensa dels drets humans del poble sahrauí.

Guillot es va interessar per la seva salut i va destacar "el compromís i l'enteresa" en la defensa dels seus drets, tot i la debilitat per la vaga de fam. El senador ecosocialista va recordar les iniciatives parlamentàries presentades per ICV al Congrés dels Diputats i al Parlament Europeu per saber les causes per les quals l'activista sahrauí havia estat reclosa, primer al Marroc i després a Lanzarote.

Finalment, Guillot va demanar una vegada més que "el govern de Zapatero fes les gestions amb el govern marroquí perquè la defensora dels drets humans pogués tornar al Sàhara Occidental".

Durant el transcurs de la vaga de fam de l'activista sahrauí a Lanzarote, va ser visitada també per l'eurodiputat d'ICV, Raül Romeva, la portaveu parlamentària d'ICV-EUiA Dolors Camats, i la presidenta de Dones amb Iniciativa, Mercè Claramunt. Finalment Aminatu Haidar ha pogut tornar al Sàhara Ocupat, on al tancament d'aquesta edició estava sota arrest domiciliari.

Jordi Guillot i Joaquim Carreras, militant i activista en defensa del poble sahrauí, amb Aminatu Haidar

Foto: DRIP

EL CONSELLER JOAN SAURA ES REUNEIX AMB EL PRESIDENT SAHRAUÍ, MOHAMED ABDELAZIZ

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Saura, va rebre el passat dilluns 23 de novembre, el president de la República Àrab Sahrauí Democràtica, Mohamed Abdelaziz, el qual ha demanat audiència al govern català. La reunió coincideix amb la visita d'Abdelaziz a Barcelona per

la celebració de la 35a Conferència Internacional d'Ajuda i Suport al Poble Sahrauí (EUCOCO).

El conseller Saura va inaugurar la Conferència, que va finalitzar el diumenge 22 de novembre, i que va ser organitzada per l'Associació Catalana d'Amics del Poble Sahrauí.

RESUM DE L'ACTIVITAT DE L'ÀMBIT "FET NACIONAL I REFORMA DE L'ESTAT"

Antoni Morral
Responsable de l'àmbit Fet Nacional d'ICV

En compliment de la resolució "Les polítiques nacionals d'Iniciativa per Catalunya Verds. Un camí cap a la sobirania en l'Europa dels pobles", aprovada a la 9a Assemblea Nacional d'ICV a Sabadell, hem constituït l'àmbit de "Fet nacional i reforma de l'estat", des del qual avancem ara en la preparació de la Convenció Nacional, d'acord amb el compromís adquirit en la mateixa Assemblea, a fi de reflexionar i actualitzar les polítiques nacionals d'ICV, així com el seus posicionaments quant a la relació de Catalunya amb l'Estat espanyol i amb Europa en l'actual context polític, després de l'aprovació del nou Estatut i el nou model de finançament.

Durant aquests mesos, a més de la constitució formal de l'àmbit, s'han dut a terme diverses activitats, entre les quals un acte amb en Raül Romeva en el període electoral al Parlament Europeu, per parlar del paper de Catalunya en l'Europa d'avui; una jornada muntada conjuntament amb la Fundació Nous Horitzons per tal d'informar i debatre el moment del desplegament del nou Estatut i el nou model del finançament;

la celebració d'una trobada-sopar amb la Núria Sabata, a fi d'intercanviar opinions sobre el paper, objectius i configuració dels moviments pel dret a decidir; una trobada amb membres valencians, de la Catalunya del Nord i andorrans de l'Institut Triangle de la Mar Blava, i un dinar amb en Jordi Fàbrega, de les EPM, per tal de valorar i discutir les consultes populars sobre la independència, així com la relació de les EPM amb ICV.

Amb adherits i adherides a diverses comarques de Catalunya, l'àmbit compta amb un nucli coordinador obert a més membres que hi vulguin participar, que es reuneix periòdicament i que coordina el company Josep Maria López Llaví. En aquests moments s'està treballant en el disseny i l'organització de l'esmentada Convenció Nacional. A tal fi estem ultimant la preparació de diversos textos de caràcter informatiu i formatiu, que ens publicarà la Fundació Nous Horitzons. En el conjunt d'aquests materials, un grup de treball de l'àmbit ha elaborat un glossari de termes habituals en el llenguatge polític, particularment referits a la qüestió nacional, que considerem d'utilitat per a tots plegats, per tal de contribuir a la clarificació de conceptes.

GRUP DE DEFENSA DELS ANIMALS

Entre els diferents camps de treball de l'Àrea de Medi Ambient d'ICV hi ha el Grup de Defensa dels Animals.

Aquesta defensa no solament la podem trobar en les associacions registrades específicament sobre aquest tema -associacions que, la majoria d'elles, respectem i admirem-, sinó que creiem necessari un treball conjunt entre organitzacions polítiques i associacions animalistes.

Moltes vegades no és fàcil manifestar aquesta sensibilitat vers els animals, en diferents col·lectius i diverses situacions. Defensem les persones, i amb tota la força, però també ho fem amb el món animal perquè formen part del mateix planeta, perquè són éssers vius sensibles al dolor, perquè en moltes ocasions són maltractats i, entre molts altres "perquè", perquè no tenen veu per poder-se defensar. Algú ho ha de fer per ells.

Des d'aquestes breus línies us convidem a què participeu en aquest grup, que tenim el convenciment que no ha de ser menys important que els altres.

Manifestem la nostra sensibilitat i tenim interès en donar a conèixer aquest grup de treball, sobretot per a totes aquelles persones que, des de fora d'ICV, busquen un referent d'aquest tipus en alguna organització política.

Cal adreçar la vostra sol·licitud a l'Àrea de Medi Ambient, mediambient@iniciativa.cat, tot indicant la intenció de participar en el Grup de Defensa dels Animals.

25N: LLEIS CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

UN SALT ENDAVANT, MOLT CAMÍ PER RECÓRRER

25 de novembre de 2009. Ara que es compleixen 5 anys de l'aprovació de la Llei estatal, Dones amb Iniciativa dedica la seva campanya del Dia Internacional contra la violència masclista a reivindicar les lleis com a instrument clau per a l'eradicació d'aquesta xacra. També a denunciar el llarg camí que queda per recórrer, com mostra la prevalença de dones assassinades per aquesta causa.

En els darrers temps hem viscut un procés d'incorporació de la violència contra les dones a l'agenda política. A Catalunya, amb polítiques contundents com el reconeixement de drets de les dones que estableix l'Estatut d'Autonomia, la Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista, els circuits contra la violència masclista, el paper clau i absolutament nou de l'Institut Català de les Dones o el Programa de seguretat contra la violència masclista del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat, una de les innovacions més destacades del govern català en aquest àmbit. Pel que fa a l'Estat, aquest any es compleix el cinquè aniversari de l'aprovació de la Llei Orgànica de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere. Aquesta llei va introduir per primer cop, de forma explícita, la perspectiva de gènere en l'ordenament jurídic perquè va definir la violència que pateixen les dones en la parella com a una manifestació de la discriminació, la situació de desigualtat i les relacions de poder dels homes sobre les dones.

D'esquerra a dreta, Marisa Fernández, Mercè Claramunt, Joan Herrera i Sandra Pla, durant l'acte organitzat per Dones amb Iniciativa

La llei va introduir per primer cop, de forma explícita, la perspectiva de gènere en l'ordenament jurídic.

ICV ha aconseguit que l'Estat destini 500.000 euros a finançar els centres catalans d'atenció a dones maltractades.

És clar també que encara queda un llarg camí per recórrer, com posa de relleu el fet que els assassinats de dones per violència masclista no cessen. En el que portem d'any (octubre de 2009) ja han mort a Espanya 49 dones. A Catalunya, 10 dones han mort a mans de les seves parelles o exparelles.

En motiu del Dia Internacional contra la violència masclista, Dones amb Iniciativa va organitzar un acte el passat 20 de novembre. Hi van participar Marisa Fernández, de Dones Juristes, i Sandra Pla, d'Amnistia Internacional, que va fer una avaluació del desplegament de la llei i va fer especial èmfasi en la necessitat que s'adeqüi a la realitat de tots els col·lectius de dones per garantir els seus drets, especialment de les que es troben en situació de vulnerabilitat, com les dones migrades sense papers. Per la seva banda, Mercè Claramunt, presidenta de Dones amb Iniciativa i vicepresidenta d'ICV, va destacar que aquesta llei va representar

un canvi de paradigma perquè va treure la violència contra les dones de l'esfera privada per portar-la a l'àmbit públic i va reconèixer, per primer cop en una llei, el masclisme com la causa sobre la qual s'ha d'intervenir. És clar que s'ha de millorar en aquells aspectes en els que no està funcionant, però cal encoratjar el conjunt d'agents implicats perquè aquesta llei s'acompleixi, fil per randa, en la seva màxima extensió tot desplegant totes les seves potencialitats. Va cloure l'acte Joan Herrera, secretari general d'ICV i portaveu d'ICV al Congrés, que va destacar "l'alt compromís d'ICV amb els drets de les dones i la feina realitzada en el conjunt d'institucions en les que ICV té representació". Al Congrés, ICV ha aportat reformes clau en les lleis de violència i d'igualtat; l'exemple més recent és que l'Estat destinarà 500.000 euros dels Pressupostos Generals a finançar els centres catalans d'atenció a dones maltractades, a partir d'una esmena presentada per ICV.

LA LLUITA CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA, UNA PRIORITAT DE LA SEURETAT PÚBLICA

Alba Garcia Sánchez
Directora del Programa de Seguretat
contra la Violència Masclista (PSVM)

En els darrers anys, les normatives internacional, europea, estatal, nacional i local han desenvolupat un ampli conjunt de drets i mesures per eradicar les violències contra les dones. Els avenços en matèria de violència masclista en el marc legal estatal i autonòmic es materialitzen en la Llei orgànica 1/2004 i la Llei 5/2008.

Els avenços en matèria jurídica han afavorit el foment de polítiques públiques, sovint amb plans d'acció i desenvolupament de les polítiques de dones.

La violència masclista és un fenomen universal, fruit del sistema social patriarcal.

El nou marc conceptual consolidat arran de la Llei 5/2008 ha afavorit canvis importants, tant en l'organització de la seguretat pública com en la definició de funcions i models d'atenció policial.

El Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació compta amb un espai estratègic únic per al desenvolupament de les polítiques públiques contra la violència masclista en el marc de la Seguretat Pública. El PSVM neix amb la missió de liderar les actuacions estratègiques necessàries en el marc de la seguretat pública per a l'abordatge integral del fenomen de la

violència masclista i garantir els drets de ciutadania de les dones, com el dret a viure sense violència, el dret a l'atenció de qualitat, el dret a la protecció i a la seguretat. El PSVM es desenvolupa a partir de tres eixos, amb nombrosos projectes duts a terme i altres en procés, dels que destaquem els següents:

1. Formació: creació de diferents cursos i inclusió de la perspectiva de gènere en els continguts formatius.
2. Recerca i desenvolupament del coneixement: primera Enquesta de victimització sobre violència masclista a Catalunya (gener de 2010), conjuntament amb l'ICD, el Departament de Treball i d'altres institucions.
3. Disseny del model d'atenció policial a les dones que pateixen violència masclista en el territori català: procediments per a la prevenció i l'atenció de la mutilació genital femenina i per a casos de matrimonis forçats. Actualment estem elaborant la Guia de bones pràctiques policials per evitar la victimització secundària en l'atenció a dones que pateixen violència masclista.

Actualment podem fer un balanç positiu de la feina realitzada i seguim treballant per la consolidació de les polítiques públiques de seguretat per eradicar la violència masclista.

II CONGRÉS DE LES DONES DE BARCELONA

Les dones de Barcelona hem participat al llarg de la història en la construcció, el manteniment i la transformació de la nostra ciutat des de diversos àmbits. Ho vam evidenciar amb la celebració del I Congrés de les Dones de Barcelona i ho hem tornat a fer amb la celebració, després de 10 anys, del II Congrés. Aquesta ha estat la trobada culminant d'un llarg i extens procés participatiu, iniciat en el mandat passat, i que ha comptat amb la participació de més de 2.000 barcelonines provinents del moviment de dones, però, també, de dones no associades, de totes les edats i procedències, que han debatut el seu paper com a agents de transformació de la ciutat.

El II Congrés ha servit, entre d'altres coses, per recupear les demandes que no han estat satisfetes fins avui i que caldrà continuar reivindicant. Repensar el que es va dir fa deu anys i crear un espai que doni vida a noves idees per fer polítiques que transformin Barcelona en favor de l'equitat de gènere i, per tant, en favor d'una ciutat més justa del 2010 en endavant.

Tal i com va passar amb el I Congrés, segur que aquest II Congrés marcarà un abans i un després de les polítiques de gènere de l'Ajuntament de Barcelona. Prova d'això són les més de 500 propostes recollides, a partir de quatre eixos temàtics: la ciutadania, la cultura, el temps i els treballs i l'espai públic i la vida quotidiana, que seran la guia per elaborar el futur Pla Municipal per a les Dones de Barcelona 2011-2014.

ELS BARRIS INVISIBLES

ES PRESENTA EL DARRER NÚMERO DE LA REVISTA NOUS HORIZONS

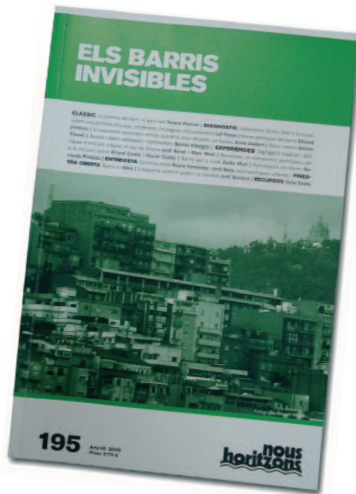
El passat mes de novembre es va publicar el número 195 de la revista *Nous Horitzons* amb el títol "Els barris invisibles". La nova publicació de la revista ha estat emmarcada en el debat que es va obrir en el Consell Nacional d'ICV a partir del document "Barris 21", que analitzava la realitat dels barris populars a Catalunya amb l'objectiu de retornar-los la centralitat que mereixen en la vida política del nostre país.

Aquest darrer número de la revista, "Els barris invisibles", es va presentar a la seu de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC) el passat 19 de novembre. La presentació va comptar amb les intervencions de Ricard Fernández, coordinador del número; Joan Martínez, president de la CONFAV; Zaida Muxí, arquitecta i autora d'un dels articles, i Joan Herrera, secretari general d'ICV.

De la mà del coordinador de la revista, Ricard Fernández, es va presentar el contingut de la revista. Aquesta publicació consta d'una primera part de diagnòstic, on els articulistes emfatitzen els temes urbanístics i les necessitats de cohesió social que imperen en els barris metropolitans i barris populars d'arreu de Catalunya. Seguidament, en un apartat més sectorial, es revisa la presència dels serveis públics als barris i es manifesta la importància de la proximitat dels serveis educatius i de salut. A continuació, una secció d'experiències on trobem l'abordatge de qüestions indispensables per a la vida dels barris metropolitans, com són la participació, la inclusió social, a partir de les vivències de barris de Girona i Barcelona. També es reproduïx el document "Barris 21" i l'entrevista amb l'urbanista i geògraf Jordi Borja. Formen part d'aquest número unes extenses notes bibliogràfiques i també s'ha recuperat un article sobre la premsa popular veïnal de Teresa Pàmies, publicat al NH número 28 de l'any 1974.

Els barris dels que parla són els que avui pateixen de manera més acusada les conseqüències de l'actual crisi econòmica. Els problemes de cohesió social i l'increment de l'atur suposen dues de les majors problemàtiques que pateixen els barris catalans i que, alhora, aboquen la seva població a un major risc de fractura social. En la presentació, Joan Herrera exposava que "el gran repte actual és donar una resposta efectiva per reequilibrar els barris i reivindicar les arrels populars".

El que pretén aquesta publicació és, doncs, posar de manifest la necessitat de fer visible la problemàtica de les àrees metropolitanes de Catalunya i dels barris de les capitals i les ciutats mitjanes catalanes que van créixer anàrquicament, sense les dotacions de serveis, equipaments i connectivitat necessaris. I, alhora, capacitar-los amb les eines necessàries per afavorir el seu respectiu desenvolupament des de les institucions corresponents.

TRIANGLE DE MAR BLAVA

El passat 28 de novembre va tenir lloc a València la cinquena jornada de treball de l'Institut Triangle de Mar Blava (ITMB). Sota el títol "L'arc de la Mediterrània des d'una visió sostenible", dirigents polítics de les forces polítiques de l'esquerra verda dels territoris de parla catalana van posar en comú diferents visions sobre sostenibilitat i model de creixement en els seus respectius àmbits d'actuació.

La jornada va ser presentada per Jaume Bosch, president de la Fundació *Nous Horitzons* i de l'ITMB. A la jornada hi van intervenir, entre d'altres, Raül Romeva, eurodiputat i vicepresident del Grup Verds/ALE, i Frederic Ximeno, director general de Polítiques Ambientals i Sostenibilitat del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya. Romeva va participar en la taula rodona "Xarxa mediterrània sostenible, connectivitat i clúster", on es van mostrar diferents opcions per fer viable un model de creixement sostenible en el corredor mediterrani.

D'altra banda, Ximeno va exposar la feina que s'està duent a terme des del DMAiH de la Generalitat de Catalunya en la segona taula de la jornada, que va rebre el títol de "Models sostenibles: mobilitat, comunicacions i ordenació del territori".

Un cop més, en aquestes jornades, es va posar de manifest les necessitats conjuntes dels territoris que conformen l'ITMB. A les conclusions també es va parlar dels reptes i les propostes comunes que els membres de l'ITMB exposen per construir un nou model productiu que trenqui amb l'actual paradigma de creixement urbanístic i econòmic il·limitat.

D'esquerra a dreta, Joan Martínez, Joan Herrera, Ricard Fernández i Zaida Muxí

FORMACIÓ DE CÀRRECS ELECTES A EQUADOR

Una de les línies estratègiques de treball que desenvolupa la Fundació *Nous Horitzons* és la creació de vincles i estructures que capacitin la creació d'una xarxa estable de relacions amb les formacions i fundacions de les esquerres llatinoamericanes.

En aquest sentit, la Fundació *Nous Horitzons* ha organitzat, conjuntament amb el Ministeri de Coordinació Política d'Equador, unes jornades de formació de càrrecs electes a Ibarra i a Guayaquil, Equador. Aquestes jornades van tenir lloc del 30 de novembre al 5 de desembre i hi van participar més de 350 càrrecs electes d'arreu del territori equatorià.

Totes aquestes persones van poder escoltar i posar en comú les seves experiències amb el regidor Rafael Bellido (Cerdanyola), la regidora Fabiola Gil (Terrassa) i el company Oriol Ferran (Vilassar), els quals van assistir a les jornades en qualitat de ponents. Les ponències de Bellido, Ferran i Gil van exposar l'acció de govern que cadascun d'ells està duent a terme en els seus respectius municipis i ciutats catalanes.

Les ponències presentades van ser "Herramientas públicas para la ordenación del territorio, el urbanismo y el medio ambiente", exposada per Rafa Bellido; "Políticas de género en el ámbito local", per Fabiola Gil; i "Una sociedad del conocimiento: más inclusiva, más justa y más libre" per Oriol Ferran. Alhora, mitjançant aquestes jornades, La Fundació *Nous Horitzons* i el Ministeri de Coordinació Política d'Equador van adquirir el compromís de mantenir una estreta relació per col·laborar en l'enfortiment dels ens locals a Equador.

FESTIVAL DE CANÇÓ "BARNASANTS 2010"

RESUM DE LA PROGRAMACIÓ DE GÈNER

CESK FREIXAS L'Auditori Barcelona 15 Jan. 21:30h	J. A. LABORDETA Atrium Viladecans Viladecans 30 Jan. 10 22:00h
--	--

JABIER MUGURUZA Auditori Barradas L'Hospitalet de Llobregat 22 Jan. 10 21:30h	MARC PARROT Teatre Zorrilla Badalona 30 Jan. 10 21:00h
---	--

DANI FLACO & RAFA PONS Teatre Joventut L'Hospitalet de Llobregat 24 Jan. 10 19:00h	QUIMI PORTET Teatre Joventut L'Hospitalet de Llobregat 30 Jan. 10 21:00h
--	--

Pots trobar la programació del festival al web:
<http://www.barnasants.com/programacio.php>

LA FNH A LA CIMERA DEL CLIMA DE COPENHAGEN

ORGANITZA UN SEMINARI AMB LA FUNDACIÓ HEINRICH BÖLL

El 7 de desembre es va iniciar a la ciutat danesa de Copenhagen la Cimera organitzada per Nacions Unides sobre el canvi climàtic. La Fundació Nous Horitzons, que ja va ser present a la precimera celebrada a Barcelona, hi va estar present.

La FNH va participar com a observadora a la Cimera de Copenhagen, el COP 15, sobre el canvi climàtic que va tenir lloc del 7 al 18 de desembre. Aquest fet va permetre que la Fundació hi estés present, i alhora participés en l'organització de la jornada de debat amb la Fundació dels Verds alemanys, la Fundació Heinrich Böll.

El seminari va servir per presentar les propostes dels partits verds europeus sobre quins són els acords que els estats han de prendre per evitar que la temperatura del planeta augmenti per sobre dels dos graus centígrads, fet que faria que les conseqüències del canvi climàtic a escala planetària fossin imparables.

ACTE A LA PRECIMERA DE BARCELONA

El passat 4 de novembre la Fundació Nous Horitzons va organitzar un seminari paral·lel oficial dins el marc de la precimera de Barcelona contra el canvi climàtic. Aquest seminari va tenir com a eix la promoció de les energies renovables com a mesura principal per a la reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle.

L'acte, organitzat amb la col·laboració de la Fundació del Partit Verd alemany, Heinrich Böll, va comptar amb la presència i les intervencions de diferents persones de referència en l'àmbit de les energies renovables. Entre aquestes persones cal destacar la participació de Hani El Nokraschy, vicepresident de la junta supervisora de la Fundació Desertec, que va explicar un projecte de producció d'energia solar al desert, en un projecte vinculat a la cooperació al desenvolupament.

També hi va intervenir Dolores Camats, portaveu d'ICV-EUIA al Parlament de Catalunya, que va explicar quines són les propostes d'ICV i quines seran les demandes que es faran al govern espanyol en el marc de la propera Presidència de la UE. D'altra banda, Luís Crespo, director general de Protermosolar, va fer un repàs de la situació de l'energia solar a Espanya; per últim, també hi va intervenir Rebecca Harms, coportaveu del Grup Verd al Parlament Europeu.

LA FNH AL TERRITORI

Andorra i Castelló van ser dos dels escenaris que van acollir les darreres presentacions de la Fundació Nous Horitzons i de l'Institut Triangle de Mar Blava. Els dies 15 i 21 de novembre, el president de la FNH, Jaume Bosch, va explicar a les persones assistents quin era el paper que desenvolupa la Fundació en la difusió i elaboració del discurs ecosocialista. En la seva explicació, Bosch va manifestar que "la finalitat de la FNH és la de contribuir en l'establiment de les bases d'un pensament des d'una perspectiva nacional, transformadora, ecologista i feminista".

Aquestes presentacions van ser organitzades amb Iniciativa del Poble Valencià, a Castelló, i amb Els Verds d'Andorra, a Andorra. Bosch va manifestar la voluntat d'ampliar la col·laboració entre les forces de l'esquerra verda entre els territoris de parla catalana, on l'Institut Triangle de Mar Blava cada cop està adquirint un paper més rellevant, d'influència i d'intercanvi d'experiències que enriqueixen cadascuna de les formacions que el conformen.

D'altra banda, amb el propòsit de fer extensiva en el territori l'activitat de la FNH, es va organitzar la presentació del llibre "Joan Comorera torna a casa" a les ciutats de Mollet del Vallès i Lleida. En aquest llibre, coeditat per la Fundació Nous Horitzons, es posa de relleu la figura de Joan Comorera com a defensor d'un catalanisme obert i integrador que lligava drets nacionals i socials.

"RETOS DE LAS IZQUIERDAS LATINOAMERICANAS"

El passat 9 de novembre la Fundació Nous Horitzons va presentar el llibre "Retos de las izquierdas latinoamericanas: Integración regional y modelos de descentralización". En aquest acte hi van intervenir Jaume Bosch, president de la Fundació Nous Horitzons; Gabriela Dalla Corte, professora d'Història d'Amèrica de la UB; Àlex Mañas, responsable de l'àrea de Relacions amb Llatinoamèrica de la Fundació Nous Horitzons, i Alicia Muñoz, cònsol de Bolívia a Barcelona.

Aquesta publicació recull les ponències que van tenir lloc a les jornades organitzades conjuntament entre la FNH i CADESYC uruguaià a Montevideo el passat mes de març.

Jaume Bosch, en la seva intervenció, va afirmar que "la col·laboració de la FNH amb les fundacions dels partits d'esquerra llatinoamericans és cada cop més estreta i forma part d'un eix fonamental i una línia primordial de treball per a nosaltres".

LA LLIBRERIA

FEMINISMO EN EL MUNDO GLOBAL

D'Amelia Valcárcel / Ed. Càtedra.

Agrans trets, segons Valcárcel, la globalització té efectes positius sobre les dones. Però en aquest llibre l'autora ens reflecteix moltes de les vicissituds que comporta el món globalitzat sobre les dones. No existeix una globalització de l'atenció mèdica ja que, encara avui, més de mig milió de dones moren cada any en el part, però si està globalitzada la xarxa mundial de dones víctimes de tracta i explotació sexual.

En aquest llibre Valcárcel intenta reflexionar sobre les diferents situacions de les dones en diferents indrets del món. Alhora, aquesta reflexió la porta a donar alguna de les eines que permeten comprendre l'impuls de canvi que va obrir la Modernitat i com actualment es conjuga en els llocs més distants i dispers.

El feminisme com a motor que condueix les lluites des de la supervivència a la paritat. Alhora, fa també una crida a la vigència de les reivindicacions feministes i com continuen sent un moviment mundial irreversible per a l'agenda política global.

ANTICOOPERACIÓN

De David Llistar Bosch / Ed. Icaria, en coedició amb ODG, Ecologistes en Acció i TNI.

David Llistar és cofundador de l'Observatori del Deute en la Globalització (ODG) de la Càtedra UNESCO de Sostenibilitat de la UPC. En aquest llibre es posa de manifest com, després de 60 anys de cooperació internacional al desenvolupament, el món empobrit no ha millorat. Des d'aquesta perspectiva, Llistar desenvolupa el concepte "anticooperació", que resulta ser més potent en termes econòmics, polítics, culturals i ambientals. Així doncs, l'autor examina àmbits com el del deute extern, el comerç internacional, la producció de tecnologia, el canvi climàtic, els fluxos migratoris, o els conflictes armats. Contraposant cooperació i "anticooperació" es dibuixen els reptes del sector de la cooperació i dels moviments socials de justícia social global en la seva voluntat de transformació en les relacions desiguals que caracteritzen la globalització capitalista.

NO IMPACT MAN

Colin Beavan / Ed: 451 Editores

En aquest llibre, Colin Beavan, ha plasmat la seva experiència, més concretament el seu experiment, de com sobreviure en plena ciutat sense causar cap impacte a l'entorn. Explica com el novembre de 2006 decideix iniciar el seu projecte conjuntament amb la seva dona, la seva filla i el seu gos.

Beavan narra com van haver de modificar els seus hàbits i els seu ritme de vida per tal de viure en plena ciutat de Nova York sense causar cap impacte net al medi ambient. Així doncs, l'autor explica com durant aquest període han de generar el mínim de residus, cosa que significa que no poden viatjar en avió, fins i tot que no poden netejar la roba amb detergent per tal de no abocar toxines a l'aigua. Tampoc pujaran a casa en ascensor, no compraran productes envasats, res d'aire condicionat, ni tan sols utilitzaran paper higiènic. De la mateixa manera, també intenten pal·liar els inevitables impactes a través de la plantació d'arbres.

EN RECORD DE JAUME MELENDRES

UN AUTÈNTIC INTEL·LECTUAL DEL TEATRE, UN PENSADOR COMPROMÈS

L'escriptor Jordi Coca escriu un article sobre el recentment desaparegut Jaume Melendres, autor dramàtic, director d'escena, articulista, actor ocasional, traductor d'obres de teatre, professor de teoria a l'Institut del Teatre i militant del PSUC.

Jordi Coca

Escriptor, professor emèrit de l'Institut del Teatre i membre del CoNCA

En motiu de l'inesperat traspàs de Jaume Melendres tothom s'ha referit a dues coses, certament ben remarcables: l'estudi enorme que duu per títol *La teoria dramàtica. Un viatge a través del pensament teatral*, en què l'autor ens proposava l'aventura d'entrar en l'evolució que han fet al llarg dels segles les diferents teories dramàtiques i, també, la seva feina de dècades a l'Institut del Teatre com a professor de literatura i teoria dramàtiques. De fet, és gairebé segur que el llibre sorgeix de la preparació de les classes i de l'esforç per definir uns àmbits de docència que en iniciar-se no eren tan clars com pot semblar ara. Però també sorgeix d'un concepte molt propi de l'autor, "la mirada", que serveix "per establir relacions invisibles entre coses visibles". La ciència prescindeix de la cara de sorpresa de Newton quan li cau la poma, però en canvi l'art busca mirar dues realitats: els llavis de les dones i les maduixes, Melendres dixit... En tot cas el llibre de Melendres ens endinsa en la dificultat d'establir comuns denominadors que ens permetin pensar el teatre d'una manera global. L'evolució semàntica n'és una ja que, efectivament, *sensibilitat* o *emoció* no han significat sempre el mateix, ni són conceptes idèntics en totes les cultures. El *públic* tampoc no és igual, i és diversa la funció que el teatre té segons el període i la cultura a què ens referim. Això duu el llibre a un dels principis més interessants i productius: l'art no pot ser llegit "com una superació contínua de fases més primitives". I, efectivament, el concepte de progrés, tal i com l'entendem avui, és un dels més difícils de desarrelar de l'opinió actual en aquestes matèries.

En aquest sentit -la profunditat de la seva docència a l'Institut del Teatre i el llibre que n'ha sorgit gairebé de manera natural- hi ha unanimitat entre tots aquells que han comentat la feina de Melendres al llarg dels anys. En canvi no s'ha parlat tant dels articles sobre teatre i altres matèries que va publicar durant els anys setanta i vuitanta i la colla d'escrits que, en forma de pròlegs, presentacions per programes de mà, crítiques i petits assaigs, va anar traient al llarg de tota la vida en català o en castellà a revistes diverses com la de l'Associació de Directores de Escena (ADE-teatro), *Fotogramas*, *El Público*... Tal i com jo mateix recordava fa poques setmanes en un diari, hi ha l'article magnífic sobre l'apart teatral, les brillants quantificacions d'assistència als teatres i les dades de com es manipulen les estadístiques relacionades amb el públic, o bé el treball sobre les vies d'escenificació a Catalunya de 1940 fins als anys vuitanta, l'aproximació al concepte de creació col·lectiva, articles sobre Sartre... El conjunt acaba per definir un autèntic intel·lectual del teatre, un pensador, algú que estava atent a l'actualitat, tot i la seva reserva a aparèixer en el primer pla de la vida cultural.

Però Melendres també ens deixa la seva obra de narrador i de poeta, una sòlida producció per al teatre com a dramaturg estricte, les traduccions de Synge, Williams, Goldoni, Wilde, Orton, Labiche, Shaw..., i la feina de director d'escena que ha tancat fa pocs mesos amb una aproximació al teatre d'Strindberg a l'Espai Brossa. Fa poques setmanes Joan Castells dirigia una lectura dramatitzada al teatre Kursaal de Manresa del text inèdit *Jardí de dones*, cosa que ens duu a la considerable producció dramàtica que ha estat bandejada de l'escena oficial i que com a mínim té dues fites de molt interès, tant ideològic com teatral: *Defensa índia de rei*, premi Josep Maria de Sagarra 1966, i *Meridians i paral·lels*, de l'any 1977.

Jaume Melendres

Com és possible que un home així hagi estat al marge de l'escena diguem-ne oficial? Doncs, tingui l'explicació que tingui aquesta anormalitat, segur que no ha estat culpa seva. Els responsables, doncs, són uns altres.†

GARBUIX DE CANÇONS D'ARA, I QUE SIGUIN 50 ANYS MÉS

Pere Pons

Periodista musical

"Per ordre de l'alcalde es fa saber a tothom" (1); "és l'ofici del burgès, menjar, jeure i no fer res" (2); "Furtes i estafes, arrases per on passes" (3); "Parlen d'una angoixa que no senten, parlen d'una nàusea que no coneixen, parlen fins i tot de supervivència, sense saber tan sols què és l'existència" (4); "Papa jo vull ser torero, papa jo vull matar toros, papa jo vull saltar ruedos, ai papa jo vull ser torero" (5); "Però sóc catalanista i a casa amb la mamà quan no hi ha visita parlo sempre en català" (6).

"Torna, torna Serrallonga que l'alzina ens cremaran, que ens arrencaran les pedres, que la terra ens robaran" (7); "Però, Joan Serra, avui t'ha mancat la sort, dos soldats t'han pres ben fort i ara estàs entre barrots" (8); "Animals, plantes i humans no trobaran la seva pau, rodejats pels superbs que al món han volgut canviar" (9).

"El meu país és tan petit, que quan el sol se'n va a dormir, mai no està prou segur d'haver-lo vist" (10); "Un país vençut pel davant i pel darrere" (11); "Mentre jo canto, de matinada, la vila és adormida encara" (12).

"De matinada han trucat, la llei una hora assenyala. Ara l'estudiant és mort, n'és mort d'un truc a trenc d'alba" (13); "Sonarà per tot el món el so dolç d'un vibràfon, quan toquem els estels. Anirem tots cap al cel!" (14).

"Història certa dels set cels. Set paradisos màgics i encantats. Història certa dels set cels. Set nius de pau, de glòria i de felicitat" (15); "I si un dia em vols recordar, puja damunt una penya, mira en els teus peus la mar" (16); "És l'home estàtic, la tristesa el té corprès, les orenetes faran nius als seus cabells" (17); "Però no em quedaré mai de braços creuats: lluitaré per trencar les cadenes, de nou és possible somiar amb un món diferent només cal intentar caminar sense por" (18); "Quan per mi sigui la terra i jo canti per tothom i ens anomenem "nosaltres" i no ens quadri cap més nom: Jo cantaré cançons per tot arreu. Jo cantaré cançons per al meu poble i jo diré: És ara, amics, és ara" (19).

"Tot és gris. Ho és el temps. Ho és el meu cor tan indecís. I darrere els vidres ho és el món, que es perd qui sap on dins la boira, aquest món incert" (20); "Tu i jo sols, sota una col, tu i jo sols rere el ressol" (21); "Els herois antics eren devorats per voltors amb la mirada trencada.

Els nens es mutilaven els uns als altres i les postres es fonien amb la nevera oberta" (22); "Animal d'esperances i memòria, no he volgut ser humà d'altra manera, no he volgut ignorar i resignar-me a ser, poc més poc menys, com una fera" (23); "Ha mort un indigent, els blaus l'han apallissat, l'alcalde, amb la mà dreta, com sempre ho ha negat... -no hi ha hagut tortura, no hi ha hagut assassinat, és la seva feina la de matar immigrants" (24); "La dona es vol treure papada i l'home farà fer un penis més gros. Però, no saben que ser atractius també pot comportar viure en un malson" (25); "Un, dos, tres, botifarra de pagès!" (26).

"La gallina ha dit que no, visca la revolució!" (27); "No insultem ni lluitem, no ens revolucionem, no votem ni resem, no estudiem ni treballem, no ho creiem i és que estem en contra però no protestem. Tenim fixats tots els fills de puta però nosaltres, callem. I doneu gràcies que només estiguem... Prenem el sol, prenem el sol, i què més podríem fer en aquest poble de mala mort, quina cosa que no sigui prendre el sol?" (28); "Tot era meravella. Perquè vull! Perquè estic fart de fàstics! Tot era de tothom. Perquè vull! Perquè tot és de tots! I acabo la cançó. Perquè vull! Tot comença en un mateix!" (29).†

(1) *La fera ferotge*, Ovidi Montllor; (2) *El burgès*, Pi de la Serra; (3) *Fem de Palau*, Òscar Briz; (4) *Els esnobs*, Guillermina Mota; (5) *Papa jo vull ser torero*, Albert Pla; (6) *Romanço de fill de vídua*, Els Tres Tambors; (7) *Serrallonga*, Esquirols; (8) *El bandoler*, Lluís Llach; (9) *La corba del Morrot*, Gato Pérez; (10) *País petit*, Lluís Llach; (11) *Homes i dones del cap dret*, Quimi Portet; (12) *Cançó de matinada*, Joan Manuel Serrat; (13) *Què volen aquesta gent*, Maria del Mar Bonet; (14) *Anem tots cap al cel*, Núria Feliu; (15) *El setè cel*, Sisa; (16) *No m'enterreu*, Joan Ramón Bonet; (17) *L'home estàtic*, Pau Riba; (18) *Despertar*, Pau Alabajos; (19) *És ara, amics, és ara*, Jaume Arnella; (20) *Tot és gris*, Núria Feliu; (21) *Sota una col*, Adrià Puntí; (22) *I la pluja es va assecar*, Roger Mas; (23) *Animal d'esperances i memòria*, Raimon; (24) *El bosc de les fades*, Cesk Freixas; (25) *Els guapos son els rars*, Manel; (26) *Botifarra de pagès*, La Trinca; (27) *La gallineta*, Lluís Llach; (28) *La barriada de Santpaucentdeu*, Albert Pla; (29) *Perquè vull*, Ovidi Montllor.

JORDI SOLÉ TURA

REFERENT DE LA LLUITA DEMOCRÀTICA I DE L'ESQUERRA SOCIAL I NACIONAL

El passat 4 de desembre ens deixava Jordi Solé Tura. En aquests dos articles, Joan Saura, president d'ICV, i Marc Carrillo, catedràtic de Dret Constitucional, reten homenatge a uns dels pares de la Constitució espanyola.

SOLÉ TURA, FILL DE LA LLUITA DEMOCRÀTICA

Joan Saura
President d'ICV

Ens deixa Jordi Solé Tura però ens queda tot el que va representar en la història del nostre país, en la lluita democràtica, en el debat intel·lectual de l'esquerra, social i nacional i, com no, en la nostra tradició política.

La malaltia que el va anar consumint no deixa de ser una trista metàfora del que en bona mesura alguns van voler fer amb la memòria de la lluita democràtica, que voldrien condemnada a l'oblit. Molts dels diversos que ara volen donar lliçons de constitucionalitat no van acceptar aquests principis fins el 1978, o fins i tot després. L'esquerra comunista d'aquest país, en canvi, feia dècades que s'hi deixava la pell per aquest anhel de llibertat.

Solé Tura fou pare de la Constitució, sí, però com tants i tants militants comunistes de l'època, abans fou fill de la lluita democràtica contra la dictadura i hereu de la 2ª República i del seu llegat de llibertat, que va esforçar-se en mantenir viu en la clandestinitat a costa de tants sacrificis personals. Per a Solé Tura el compromís democràtic, social i nacional no comença als anys 70, ni molt menys als 80. Comença en els moments més durs i foscos del franquisme, quan cridar llibertat podia comportar la mort. Era allà on es forjaren els artífexs de la democràcia que finalment van fer possible la seva recuperació. I el PSUC, allà on s'ajuntaren per aconseguir-ho.

Jordi Solé Tura, al centre de la imatge, amb Santiago Carrillo, Marcelino Camacho i Eulàlia Vintró

Ja com a membre d'aquest partit es convertí en referent de tanta gent que escoltava d'amagat Radio Pirenaica. D'aquesta manera Solé Tura va començar a guanyar-se un primer lloc en el cor de tots els qui s'oposaven a la dictadura. Els qui el coneixien més de prop sabien que era impossible no apreciar-lo i no quedar admirat de la seva viva intel·ligència.

Així mateix, Solé Tura representà la cara pública i l'exemple més evident del compromís democràtic dels comunistes, com a ponent constitucional. La seva posició va estar guiada per la màxima ambició combinada amb capacitat d'entesa i de diàleg, elements identificadors de la nostra manera d'entendre la política, tant aleshores com ara.

Igualment, també fou exemple de compromís catalanista amb una Espanya que reconegués i acollís la diversitat nacional i que avui és de tanta actualitat. I, per suposat, un defensor dels drets dels treballadors i les treballadores i del progrés social de les classes populars.

En definitiva, Solé Tura va ser un dels intel·lectuals, i un dels militants, catalans de l'esquerra més importants en la nostra història més recent. I, per suposat, una figura essencial per entendre els darrers 40 anys de la història de Catalunya i també d'Espanya. Com a ponent constitucional i com a càrrec públic a l'ajuntament, al Congrés, al Senat, o de ministre, en Solé Tura serà sempre recordat i justament ben valorat per tothom.

Però ell, com molts companys i companyes, va fer la seva major contribució a la democràcia de manera anònima i clandestina, en la lluita antifranquista, compromès amb la llibertat i amb Catalunya, cosa que mai podrem agrair-li prou.

I si la seva transcendència com a polític és inqüestionable, per als qui vam tenir la sort de conèixer-lo personalment el que més recordarem és la seva afabilitat, aguda intel·ligència i bon humor. La seva herència política i el seu record personal entranyable sempre romandran amb nosaltres.†

Fons PSUC (Arxiu Nacional de Catalunya)

“1971: JORDI SOLÉ TURA”

Marc Carrillo
Catedràtic de Dret Constitucional de la UPF

1971. Els estudiants que aquell any ens matriculàrem a la Universitat de Barcelona aviat vàrem tenir un referent acadèmic, ètic i polític a la Facultat de Dret de Pedralbes. Es tractava d'un professor d'una assignatura que es deia Dret Polític, que feia poc que havia sortit de la presó Model a la que havia ingressat el 1969 després d'una conferència a la Facultat d'Econòmiques. Els dies que el governador civil del moment no havia tancat la facultat o aquesta no estava ocupada per la policia, explicava pensament polític i història constitucional espanyola. Ho feia amb una brillantor expositiva i capacitat pedagògica aclaparadores. Però ho feia, també, quan l'autoritat governativa, per garantir l'ordre públic de la dictadura, suspenia les classes i enviava els estudiants al carrer. Com?, doncs donant classes en els llocs més insospitats: unes aules cedides a ESADE per J. García Nieto (el "Nepo"), o a l'Escola d'Idiomes, al costat del barri "xino", o al vuitè pis de l'Escola d'Enginyers, etc. És en aquest context que vàrem conèixer un professor, un polític i un amic ja inoblidable que es deia Jordi Solé Tura.

Fou un referent, no solament per la seva capacitat intel·lectual, sinó també per la seva forta personalitat i la senzillesa dels intel·ligents que traspuava en el seu comportament públic, en una universitat fortament jerarquitzada. Una universitat que, com llavors es deia, era una illa de llibertat en una societat autoritària.

I en Jordi era un referent d'aquella llibertat. Un home de família republicana que aviat es comprometé políticament amb el PSUC i el PCE, en defensa de la llibertat i la igualtat entre els humans. Compromís que el portà a l'exili, al desencís de l'expulsió del partit i a la presó. Però també a la construcció de Bandera Roja a la llum del maig del 68 i al retorn del PSUC com a partit nacional català, amb l'eurocomunisme com a projecte polític de socialisme en llibertat. I un cop recuperada la democràcia, la seva decisiva participació com a ponent en l'elaboració de la Constitució de 1978, com a membre de la minoria comunista que, malgrat la modèstia numèrica dels seus 20 diputats, va incidir de forma decisiva en l'aprovació d'un text que garantia les llibertats i determinava les bases del poder polític a Espanya i la inserció, sobretot, de Catalunya i el País Basc en el projecte d'un Estat políticament descentralitzat.

Sortosament, tot just fa pocs mesos es va poder presentar a la Universitat de Barcelona, a l'ajuntament de Mollet i al Centro de Estudios Políticos y Constitucionales de Madrid, el llibre acadèmic d'homenatge a la seva trajectòria, *Estudios sobre la Constitución Española*, en el que han col·laborat 108 professors de Catalunya i de tota Espanya. Una prova de la transversalitat que tingué la seva persona i que es reproduí el dia del seu comiat per part de la ciutadania de Barcelona. El seu record forma part de la memòria democràtica col·lectiva. Per a qui signa aquestes ratlles, Jordi Solé Tura és un record inesborrable.†

Fons PSUC (Arxiu Nacional de Catalunya)

Solé Tura, al costat d'un dels cartells més emblemàtics del PSUC

ALEJANDRA GARCIA

VICEPRESIDENTA DE L'ASSOCIACIÓ ANIMALISTA LIBERA

“SI NO ESTEM DISPOSATS A RENUNCIAR A MENJAR UN TROS DE CARN, HO PAGAREM AMB EL COL-LAPSE MEDIAMBIENTAL DEL PLANETA”

| Entrevista **Marta Ribas**

Comencem per un tema d'actualitat. Què us sembla que el Joan Herrera hagi aconseguit, amb les esmenes als Pressupostos de l'Estat, una partida d'un milió d'euros per als centres d'acollida d'animals a Catalunya?

És una notícia que ens ha alegrat molt. El sector dels animals de companyia és un sector econòmic en creixement constant (també en temps de crisi) i es calcula que mou uns 700 milions d'euros anuals. Que una part dels diners que aquest sector ingressa a les arques de l'Estat repercuteixi en el benestar dels animals abandonats és un acte de justícia. Les protectores treballen gairebé sense recursos, amb voluntaris que fins i tot posen euros de les seves butxaques per atendre els milers d'animals que la gent compra de forma irresponsable i després abandonen. La llei estableix que els ajuntaments s'han de fer càrrec d'aquests animals, però no tenen recursos per fer-ho. Per això aquesta esmena aconseguida pel Joan és molt important i molt justa.

A la definició dels vostres objectius com a organització dieu que voleu canviar la consideració que es té dels animals...

En línies generals, als animals se'ls tracta com si fossin coses, al servei dels humans, i no ens propis que mereixin una consideració en atenció als seus interessos. Són éssers vius amb els quals compartim la Terra i l'espècie. Existeix el regne vegetal, l'animal i el mineral i, si bé hi ha alguns humans que semblen pertànyer al regne mineral o al vegetal..., en línies generals tots els humans som del regne animal. Per tant, per solidaritat d'espècie, hauríem de tenir una certa consideració en el tracte que donem a la resta d'animals, no?

A Espanya, i en concret a Catalunya, és especialment problemàtic el tracte que donem als animals?

Catalunya és un oasi, respecte altres llocs d'Espanya, en aquest tema. Però encara ens queda el 90% del treball per fer. Això et dona una idea de com està la cosa a la resta d'Espanya...

Catalunya té una Llei de Protecció dels Animals que ha estat pionera. Ha estat la primera en reconèixer que els animals no només pateixen el dolor físic, sinó també el psíquic, inclou l'eutanàsia zero per a les gosses i té molta consideració envers els animals de companyia. Tampoc som una comunitat on hi hagi excessiva afició a la caça ni a la tauromàquia i, en general, som una societat que no tolera que es maltracti o s'abandoni animals. Però encara queda molt per fer. Hi ha moltes situacions on el maltractament no és evident, però existeix.

I aquest és l'objectiu de la nostra ONG: donar a conèixer aquestes situacions per crear més consciència de respecte als animals. Parlem, per exemple, del que succeeix en zoos, cirques i entre els animals dedicats al consum humà.

Precisament una de les vostres campanyes que ha tingut més ressò mediàtic ha estat relacionada amb el zoo de Barcelona: la campanya “Libera a Susi”.

És una campanya que ha generat el debat sobre si està justificada actualment l'existència de zoos a les ciutats i, a més, ha aconseguit l'empatia de la ciutadania amb aquest animal. La campanya continua, perquè el nostre objectiu no només és que es traslladi a llocs més adients les elefantes que hi ha a Barcelona, sinó que es descatalogui aquesta espècie en tots els zoos urbans. Hi ha estudis que demostren que els elefants en zoos urbans viuen 40 anys menys de mitjana que els que viuen en llibertat.

LIBERA

Libera és una ONG que va néixer a Barcelona l'any 2004 per a “informar i conscienciar sobre l'explotació a la qual estan sotmesos els animals”. Ho fan defensant els drets dels animals a través de campanyes de conscienciació, en molts casos en xarxa amb altres entitats. La seva base són els principis ètics del veganisme. Treballen plenament des del voluntariat i es declaren independents, quant a finançament i lligam ideològic. En la seva descripció parlen de conceptes com “l'animal no humà”... i diuen partir de les premisses que “ningú no neix ensenyat” i que “vivim en una societat especista”.

L'altra campanya vostra, que s'ha anat escampant com una taca d'oli els últims mesos, és la que pretén sumar municipis que es declaren “ciutats lliures de cirques amb animals”.

Són molts els municipis de Catalunya que ja ho han fet, en aprovar mocions en els seus ajuntaments. Estem molt contents perquè continuem rebent peticions en aquest sentit. I aprofitem per fer una crida, allà on no ho hagin fet, a instar els seus consistoris i alcaldes a declarar els seus municipis lliures de cirques amb animals.

Us definiu com a organització independent de partits i institucions.

Som independents perquè no estem casats amb cap partit ni govern. Però evidentment, treballem amb ells perquè són els qui poden legislar.

Com és la vostra relació amb Iniciativa?

A partir d'unes accions que es van dur a terme l'any passat al Parlament Europeu, vam establir relació amb en Raül Romeva i ens vam adonar que teníem molts punts en comú. I a partir d'ell hem conegut Iniciativa. Després ens hem trobat una gran receptivitat per part dels regidors i regidores d'ICV arreu de Catalunya. De fet, coincidim en la necessitat de protecció dels animals, però també en la defensa de l'ecologia.

De fet, us definiu com a eco-vegans.

Una de les campanyes que estem a punt d'iniciar es diu “Aliments Sostenibles” i pretén unir la feina de grups ecologistes i animalistes per lluitar junts contra el canvi climàtic. La ramaderia és actualment la primera causa d'emissions de CO₂, metà i òxid nitrós. Per tant, és un factor a atacar per aturar el canvi climàtic. A tot Europa s'estan fent campanyes en aquest sentit: cal reduir el consum de carn, o cal eliminar-lo... En canvi, a Espanya, hi ha una gran por a parlar-ne. És aquí on la vessant ecologista és més patent, en les campanyes de Libera.

Nosaltres diem que contamina més un carnívor en bicicleta que un vegetarià en tot-terreny (tot i que el preferible seria un vegetarià en bicicleta, està clar.)

Fixa't que el 80% del gra que es produeix al món està destinat a fer pinso per a la ramaderia dels països rics! Si tot aquest gra es destinés a alimentar persones, acabariem aviat amb la fam. Però és que, a més, estem desforestant l'Amazònia per produir més soja per a pinso... i alguns d'aquests canvis en els conreus també generen explotació laboral i més pobresa i, alhora, degraden l'hàbitat natural d'animals. El consum d'aigua també és un problema: la que s'utilitza per al regadiu de plantacions de soja, la producció del pinso i l'aigua que beu l'animal; representa que cada quilo de carn consumeix 19.000 litres d'aigua. Això és una barbaritat! Si no estem disposats a renunciar a certs plaers efímers, com assaborir un tros de carn que pot ser reemplaçat per proteïnes vegetals, ho pagarem amb el col·lapse del planeta. I no falta molt perquè ho acabem veient.

Per això defensem que canviant unes mínimes pautes dels nostres hàbits de consum podem contribuir a millorar la situació del camperol explotat, del que pateix fam, de l'animal que perd el seu hàbitat, del que pateix la ramaderia i també a aturar el canvi climàtic global del planeta.

Podeu llegir l'entrevista íntegrament al web:
www.noushoritzons.cat